

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

**pentru modificarea și completarea
Codului de procedură civilă**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. Codul de procedură civilă se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera a) de la pct. 1 al articolului 2 va avea următorul cuprins:

“a) procesele și cererile în materie comercială, al căror obiect are o valoare de până la 10 miliarde lei inclusiv;

2. Litera b) de la pct.1 al articolului 2 va avea următorul cuprins:

“b) procesele și cererile în materie civilă al căror obiect are o valoare de peste 500 milioane lei ;”

3. Litera c) de la pct.1 al articolului 2 va avea următorul cuprins:

“c) procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților publice și ale serviciilor publice descentralizate de la nivelul comunelor, orașelor, sectoarelor și municipiilor, cu excepția municipiului București;”

4. Punctul 1 al articolului 3 va avea următorul cuprins:

“1. în primă instanță, procesele și cererile în materie comercială, al căror obiect are o valoare de peste 10 miliarde lei, precum și procesele și cererile în materie de contencios administrativ, cu excepția celor date în competența tribunalelor;”

5. Punctul 3 al articolului 3 va avea următorul cuprins:

“3. ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale în procesele și cererile în materie comercială, precum și în alte cauze prevăzute de lege;”

6. Punctul 6 al articolului 27 va avea următorul cuprins:

“6. dacă este tutore sau curator al uneia din părți;”

7. Alineatul 3 al articolului 30 va avea următorul cuprins:

“Recuzarea tuturor membrilor unei secții a Curții Supreme de Justiție se judecă de o altă secție a Curții Supreme de Justiție.”

8. Alineatul 2 al articolului 32 va avea următorul cuprins:

“Dacă recuzarea a fost admisă, judecătorul se va retrage de la judecarea pricinii.”

9. Alineatul 2 al articolului 38 va avea următorul cuprins:

“Strămutarea pentru siguranță publică se poate cere numai de către procurorul de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție”.

10. După alineatul 4 al articolului 40 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 5, cu următorul cuprins:

“În cazul în care instanța investită cu judecarea pricinii a procedat între timp la judecarea acesteia, hotărârea pronunțată este desființată prin efectul admiterii cererii de strămutare.”

11. Alineatul 6 al articolului 40 va avea următorul cuprins:

“Dispozițiile art.35 sunt aplicabile.”

12. Alineatul 2 al articolului 43 va avea următorul cuprins:

“Actele de procedură îndeplinite de cel ce nu are exercițiul drepturilor procedurale sunt anulabile. Reprezentantul incapabilului sau

curatorul acestuia va putea, însă, confirma toate sau numai o parte din aceste acte.”

13. Alineatul 1 al articolului 44 va avea următorul cuprins:

“În caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu are reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, va putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. Instanța, de asemenea, va putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu are reprezentant.”

14. După alineatul 1 al art. 44 se introduce un nou alineat care va avea următorul cuprins:

“Dispozițiile alin.1 se aplică, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă.”

15. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

“Art.45.-Ministerul Public poate porni acțiunea civilă ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție și ale dispăruților, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege.

În cazul în care procurorul a pornit acțiunea, titularul dreptului la care se referă acțiunea va fi introdus în proces. El se va putea folosi de dispozițiile prevăzute în art.246-247 și în art.271-273. Actele procesuale de dispoziție reglementate de aceste texte făcute de reprezentanții celor menționați în alin.1 nu vor împiedica judecata dacă instanța apreciază că ele nu sunt în interesul acelor persoane.

Participarea și concluziile procurorului sunt obligatorii în cazurile anume prevăzute de lege.

Procurorul poate, în condițiile legii, să exercite căile de atac împotriva oricăror hotărâri, iar în cazurile prevăzute de alin.1, poate să ceară punerea în executare a hotărârilor pronunțate în favoarea persoanelor prevăzute la acel alineat.”

16. Alineatul 2 al articolului 73 va avea următorul cuprins:

“Când toți membrii unei asemenea colectivități se învoiesc, ei numesc mandatar prin înscris autenticat, potrivit legii.”

17. Alineatul 1 al articolului 75 va avea următorul cuprins:

“Asistența judiciară cuprinde:

1. acordarea de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru și a timbrului judiciar, în condițiile legii;
2. apărarea și asistența gratuită printr-un avocat delegat de baroul avocaților;”

18. Alineatul 1 al articolului 81 va avea următorul cuprins:

“Cheltuielile pentru care partea a beneficiat de scutiri sau reduceri prin încuviințarea asistenței judiciare vor fi puse în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiile sale, și vor fi urmărite potrivit dispozițiilor legale privind executarea creanțelor bugetare. Dispozitivul hotărârii se va comunica din oficiu organelor fiscale, prin îngrijirea grefierului.”

19. Alineatul 1 al articolului 82 va avea următorul cuprins:

“Orice cerere adresată instanțelor judecătorești trebuie să fie făcută în scris și să cuprindă arătarea instanței, numele, domiciliul sau reședința părților și ale reprezentantului sau curatorului, obiectul cererii și semnătura.”

20. Alineatul 3 al articolului 83 va avea următorul cuprins:

“Reprezentantul legal sau curatorul va alătura copie legalizată de pe înscrisul doveditor al calității sale.”

21. Articolul 86 va avea următorul cuprins:

“Art. 86. – Comunicarea cererilor și a tuturor actelor de procedură se va face, din oficiu, prin agenții procedurale ai instanței sau prin orice alt salariat al acesteia, precum și prin agenți ori salariați ai altor instanțe, în ale căror circumscripții se află cel citat.

Instanța solicitată, când i se cere să îndeplinească procedura de comunicare pentru altă instanță, este obligată să ia de îndată măsurile necesare, potrivit legii, și să trimită instanței solicitante dovezile de îndeplinire a procedurii.

În cazul în care comunicarea potrivit alin. 1 nu este posibilă, aceasta se va face prin poștă, cu scrisoare recomandată cu dovadă de primire sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.”

22. Alineatul 1 al punctului 8 al articolului 87 va avea următorul cuprins:

“8. în cazul în care prin tratate sau convenții internaționale la care este parte România sau prin acte normative speciale nu se prevede o altă procedură, cei care se află în străinătate, având domiciliul sau reședința cunoscută, printr-o citație scrisă, cu scrisoare recomandată, cu dovadă de primire.”

23. La alineatul 1 al articolului 88, după punctul 5, se introduce un punct nou, 5¹, care va avea următorul cuprins:

“5¹. alte mențiuni prevăzute de lege;”

24. Articolul 91 va avea următorul cuprins:

“Art.91.-Înmânarea citațiilor și a tuturor actelor de procedură, în cazurile prevăzute de art.87 pct.1, 2, 3, 5 și 7, precum și în cele prevăzute de art.90 alin.3, 4, 5 și 6 sau atunci când actul urmează să fie înmânat unui avocat sau notar public, se poate face funcționarului sau persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, care își va arăta în clar numele și prenumele, precum și calitatea, iar apoi va semna dovada.”

25. După alineatul 6 al articolului 92, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 7, cu următorul cuprins:

“Comunicarea citației și a altor acte de procedură nu se poate realiza prin afișare în cazul persoanelor juridice, precum și al asociațiilor sau societăților care, potrivit legii, pot sta în judecată, cu excepția cazurilor în care se refuză primirea, sau, dacă se constată, la două termene consecutive, lipsa oricărei persoane la sediul acestora.”

26. La articolul 109 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

“În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege. Dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecată.”

27. Punctele 1 și 2 din alineatul 1 al articolului 112 vor avea următorul cuprins:

“1. numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului, codul fiscal, contul bancar, numărul de telefon și numărul de fax;

2. numele și calitatea celui care angajează sau reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării voluntare ori obligatorii prin avocat, numele acestuia și sediul profesional;”

28. Articolul 114 va avea următorul cuprins:

“Art. 114.- La primirea cererii de chemare în judecată, președintele sau judecătorul care îl înlocuiește va verifica dacă aceasta întrunește cerințele prevăzute de lege. Când este cazul, reclamantului i se pune în vedere să completeze sau să modifice cererea și să depună, potrivit art. 113, copii certificate de pe toate înscrisurile pe care își întemeiază cererea.

Reclamantul va completa cererea de îndată. Atunci când completarea nu este posibilă, cererea se va înregistra și i se va acorda reclamantului un termen scurt. În cazul în care cererea a fost primită prin poștă, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile ei, cu mențiunea că, până la termenul acordat, urmează să facă completările sau modificările necesare.

Acordarea termenului potrivit alin. 2 se face, în toate cazurile, cu mențiunea că neîndeplinirea în acest termen a obligațiilor privind completarea sau modificarea cererii poate atrage suspendarea judecării potrivit art. 155¹.”

29. După articolul 114 se introduce un nou articol, 114¹, cu următorul cuprins:

“Art.114¹. - Președintele, îndată ce constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, fixează termenul de judecată pe care, sub semnătură, îl dă în cunoștință reclamantului prezent sau reprezentantului acestuia. Celelalte părți vor fi citate potrivit legii.

Președintele va dispune în același timp să se comunice pârâtului, o dată cu citația, copii de pe cerere și înscrisuri, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar întâmpinare cel mai târziu până la termenul stabilit pentru judecată.

Termenul de judecată va fi stabilit astfel încât, de la data primirii citației, pârâtul să aibă la dispoziție cel puțin 30 zile pentru a-și pregăti apărarea, iar în procesele urgente, cel puțin 5 zile.

Dacă pârâtul locuiește în străinătate, președintele va putea fixa un termen mai îndelungat. Prin citație, pârâtul va fi informat că are obligația de a-și alege domiciliul în localitatea de reședință a instanței, unde urmează să se facă toate comunicările privind procesul. În cazul în care pârâtul nu se conformează acestei obligații, actele de procedură se vor îndeplini prin afișare la ușa instanței.

Sub rezerva dezbaterii la prima zi de înfățișare, președintele, cu ocazia fixării termenului prevăzut la alin. 1, dacă s-a solicitat prin cerere, va putea dispune citarea pârâtului la interogatoriu, precum și orice alte măsuri pentru administrarea probelor.

De asemenea, în condițiile legii, președintele va putea încuviința, prin încheiere executorie, măsuri asigurătorii, precum și măsuri pentru asigurarea dovezilor ori pentru constatarea unei situații de fapt.”

30. Articolul 118 va avea următorul cuprins:

“Art.118.-Întâmpinarea este obligatorie, afară de cazurile în care legea prevede în mod expres altfel.

Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică.

În cazul în care părțile nu sunt reprezentate sau asistate de avocat, președintele îi va pune în vedere pârâtului, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare despre care se va face vorbire în încheierea de ședință; instanța va acorda, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării”

31. Alineatul 6 al articolului 122 va avea următorul cuprins:

“Președintele poate chema la ordine orice persoană care tulbură desfășurarea ședinței de judecată. Dacă această chemare rămâne fără rezultat, el poate invita pe tulburător să părăsească sala și, la nevoie, va da ordin să fie scos din sală. Prin încheiere executorie, instanța poate aplica persoanei în cauză și o amendă de la 200.000 la 500.000 lei.”

32. După alineatul 6 al articolului 122 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 7, cu următorul cuprins:

“Dacă în cursul ședinței se săvârșește o faptă penală, se aplică dispozițiile din Codul de procedură penală.”

33. Articolul 129 va avea următorul cuprins:

“Art. 129.- Părțile au îndatorirea ca, în condițiile legii, să urmărească desfășurarea și finalizarea procesului. De asemenea, ele au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și exercite drepturile procedurale conform dispozițiilor art. 723 alin. 1, precum și să-și probeze pretențiile și apărările.

Judecătorul, în tot cursul procesului, conduce desfășurarea acestuia, veghează la respectarea dispozițiilor legale și are puterea de a fixa termenele și de a ordona măsurile necesare judecării cererii. De asemenea, el are îndatorirea să facă respectat și să respecte el însuși principiul contradictorialității și celelalte principii ale procesului civil.

În cazul în care părțile nu sunt asistate sau reprezentate de avocat, judecătorul le va da ajutor activ în ocrotirea drepturilor și intereselor lor, punându-le în vedere posibilitățile legale de realizare a acestora, precum și obligațiile ce le revin în proces.

Cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă în susținerea pretențiilor și apărărilor lor, judecătorul este în drept să le ceară acestora să prezinte explicații, oral sau în scris, precum și să pună în dezbateră lor orice împrejurări de fapt ori de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare.

Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.

În toate cazurile, judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecării.”

34. Articolul 130 va avea următorul cuprins:

“Art. 130.- Judecătorii sau părțile pot pune întrebări martorilor sau experților numai prin mijlocirea președintelui, care poate însă încuviința ca aceștia să pună întrebările direct.”

35. Alineatul 1 al articolul 131 va avea următorul cuprins:

“Art.131.- În fața primei instanțe, judecătorii au datoria de a încerca împăcarea părților. În acest scop ei pot solicita înfățișarea personală a părților, chiar dacă acestea sunt reprezentate.”

36. Punctul 4 al alineatului 1 al articolului 138 va avea următorul cuprins:

“4. când dovada nu a fost cerută în condițiile legii, din pricina neștiinței sau lipsei de pregătire a părții, care nu este asistată sau reprezentată de avocat.”

37. După alineatul 1 al articolului 138 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

“În cazurile prevăzute la punctele 2 și 4, partea adversă are dreptul la contraprobă numai asupra aceluiași punct.”

38. Articolul 153 va avea următorul cuprins:

“Art. 153.- Partea care a depus cererea personal sau prin mandatar și a luat termenul în cunoștință, precum și partea care a fost prezentă la o înfățișare, ea însăși sau prin mandatar, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, prezumându - se că ea cunoaște termenele ulterioare.

Această dispoziție nu se aplică:

1. în cazul redeschiderii judecării după ce a fost suspendată;
2. în cazul stabilirii unui termen pentru chemarea la interogatoriu;
3. în cazul când procesul se repune pe rol;
4. în cazul militarilor în termen și al deținuților.

Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice și cu citarea părților. Citarea acestora se face în termen scurt, în camera de consiliu. Soluționarea cererii de preschimbare a termenului este de competența președintelui instanței, a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului care îl înlocuiește. În cursul judecării procesului cererea de preschimbare a termenului se soluționează de către completul de judecată.”

39. După articolul 155 se introduce articolul 155¹ care va avea următorul cuprins:

“Art. 155¹. – Când instanța constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată, din vina părții reclamante, prin

neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege ori stabilite la primirea cererii de chemare în judecată sau în cursul judecării, poate suspenda judecata, arătând în încheiere care anume obligații nu au fost respectate. Dispozițiile art. 154 sunt aplicabile.

La cererea părții, judecata va fi reluată dacă obligațiile la care se referă alin. 1 au fost îndeplinite și, potrivit legii, aceasta poate continua.”

40. Alineatul 3 al articolului 158 va avea următorul cuprins:

“Dacă instanța se declară incompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs, în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul va fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent, de îndată ce hotărârea de declinare a competenței a devenit irevocabilă.”

41. Alineatul 1 al articolului 169 va avea următorul cuprins:

“Administrarea probelor se face în fața instanței de judecată, dacă legea nu dispune altfel.”

42. Alineatul 1 al articolului 175 va avea următorul cuprins:

“Dacă înscrisul se găsește în păstrarea unei autorități, instanța va lua măsuri pentru aducerea lui, putând stabili împotriva șefului autorității, în caz de refuz neîntemeiat, despăgubiri, precum și o amendă de 100.000 lei pe zi de întârziere.”

43. După alineatul 3 al articolul 175, se introduce un alineat nou, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

“Amenda prevăzută de alin. 1 poate fi aplicată și în cazurile în care autoritățile ori alte persoane nu comunică, în mod nejustificat, în termenul stabilit de instanță, relațiile solicitate de aceasta.”

44. La articolul 189, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

“Părțile pot conveni, expres sau tacit, să fie ascultate ca martori și persoanele prevăzute la alin. 1 pct. 1 și 2.”

45. Punctul 3 al alineatului 1 al articolului 191 va avea următorul cuprins:

“3. cei care prin răspunsurile lor s-ar expune ei înșiși sau ar expune pe vreuna din persoanele arătate în art.189 la pct.1 și 2 la o pedeapsă penală sau la disprețul public.”

46. Articolul 201 va avea următorul cuprins:

“Art. 201.- Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe și termenul în care trebuie să efectueze expertiza. Termenul va fi stabilit astfel încât depunerea expertizei la instanță să aibă loc conform dispozițiilor art. 209 alin. 1.

Când este necesar, instanța va solicita efectuarea expertizei unui laborator sau unui institut de specialitate.

În domeniile strict specializate, în care nu există experți autorizați, precum și în cel privind probleme de drept controversate, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, judecătorul poate solicita punctul de vedere al uneia sau mai multor personalități ori specialiști din domeniul respectiv. Punctul de vedere va fi prezentat în camera de consiliu sau în ședință publică, părțile fiind îndreptățite să pună și ele întrebări.

Dispozițiile referitoare la expertiză, cu excepția celor privind aducerea cu mandat, sancționarea cu amendă și obligarea la plata de despăgubiri, sunt aplicabile în mod corespunzător în cazurile prevăzute la alin.2 și 3.

La efectuarea expertizei în condițiile alin. 2 nu pot participa experți desemnați de părți.”

47. Articolul 202 va avea următorul cuprins:

“Art.202.-Dacă părțile nu se învoiesc asupra numirii experților, ei se vor numi de către instanță, prin tragere la sorți, în ședință publică, de pe lista întocmită de biroul local de expertiză. Este oprit ca judecătorul să numească în mod constant același expert atunci când numărul experților de pe listă este îndestulător.

Încheierea de numire va stabili și plata experților.”

48. Articolul 203 se abrogă.

49. Se reintroduce articolul 206 cu următorul cuprins:

“Art. 206.- Expertul precum și cei solicitați să-și exprime punctul de vedere potrivit art. 201 alin. 3 vor depune următorul jurământ: ” Jur că îmi voi îndeplini cu cinste și nepărtinire însărcinarea încredințată de instanța de judecată. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”. Dispozițiile art. 193 alin. 2 – 7 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Pentru depunerea jurământului, ei vor fi chemați, în camera de consiliu, îndată după numire, fără citarea părților. Instanța va constata depunerea jurământului prin încheiere.”

50. Articolul 220 va avea următorul cuprins:

“Art.220. – Reprezentantul legal sau curatorul pot fi chemați personal la interogatoriu pentru actele încheiate și faptele săvârșite de ei în această calitate.”

51. Alineatul 1 al articolul 238 va avea următorul cuprins:

“Încheierea instanței este executorie și poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.”

52. La Capitolul III al Titlului III din Cartea II, după art. 241, se introduce o nouă secțiune, III¹, intitulată “Cercetarea procesului în cazul administrării probelor de către avocați”, având următorul cuprins:

“Secțiunea III¹

Cercetarea procesului în cazul administrării
probelor de către avocați

Art. 241¹.- La prima zi de înfățișare, părțile pot conveni ca avocații care le asistă și le reprezintă să administreze probele în cauză, potrivit dispozițiilor prezentei secțiuni.

Consimțământul pentru administrarea probelor prevăzut la alin. 1 se va da de către părți, personal sau prin mandatar cu împuternicire specială, în fața instanței, luându-se act despre aceasta în încheiere, sau prin înscris întocmit în fața avocatului, care este obligat să certifice consimțământul și semnătura părții pe care o asistă sau o reprezintă. Dacă sunt mai multe părți asistate de același avocat, consimțământul se va da de fiecare dintre ele separat.

Totodată, fiecare parte este obligată să declare că, pentru procedura din prezenta secțiune, își alege domiciliul la avocatul care o reprezintă.

Consimțământul dat potrivit alin. 2 nu poate fi revocat de către una din părți.”

Art. 241² .-În cazul reprezentării părților în condițiile art. 241¹, ședințele de judecată se pot desfășura în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a avocaților, fiind admise și părțile ori, când este cazul, mandatarii lor.

Art.241³.-După constatarea valabilității consimțământului dat conform art. 241¹, instanța:

1. va rezolva excepțiile ce se invocă ori pe care le poate ridica din oficiu;
2. va hotărî asupra cererilor de intervenție formulate de părți sau de terțe persoane, în condițiile legii;
3. va examina fiecare pretenție și apărare în parte, pe baza cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și a explicațiilor avocaților;
4. va constata care din pretenții sunt recunoscute și care sunt contestate;
5. la cerere, va dispune, în condițiile legii, măsuri asigurătorii, măsuri pentru asigurarea dovezilor ori pentru constatarea unei situații de fapt, în cazul în care aceste măsuri nu au fost luate, în tot sau în parte, potrivit art.114¹ alin.6;
6. va lua act de renunțarea reclamantului, de achiesarea pârâtului sau de tranzacția părților;
7. va încuviința probele solicitate de părți, pe care le găsește concludente, precum și pe cele pe care, din oficiu, le consideră necesare pentru judecarea procesului; dispozițiile art.168 sunt aplicabile;
8. va decide în legătură cu orice alte cereri care se pot formula la prima zi de înfățișare.

Când, potrivit legii, cererile arătate la alin. 1 pot fi formulate și ulterior primei zile de înfățișare, instanța poate acorda în acest scop un termen scurt dat în cunoștință părților reprezentate prin avocat.

Dispozițiile art. 131 și ale art. 138, cu excepția celor de la pct. 4 ale acestui din urmă articol, sunt aplicabile.

Partea care lipsește nejustificat la termenul de încuviințare a dovezilor va fi decăzută din dreptul de a mai propune și administra orice dovadă, cu excepția celei cu înscrisuri, dar va putea participa la administrarea dovezilor de către cealaltă parte și va putea combate aceste dovezi.

Art. 241⁴ .-Pentru administrarea probelor de către avocați, instanța va stabili un termen de până la 6 luni, ținând seama de volumul și complexitatea acestora.

Termenul prevăzut la alin. 1 va putea fi prelungit dacă, în cursul administrării probelor:

1. se invocă o excepție sau un incident procedural asupra căruia, potrivit legii, instanța trebuie să se pronunțe; în acest caz, termenul se prelungește cu timpul necesar soluționării excepției sau incidentului;

2. a încetat, din orice cauză, contractul de asistență juridică dintre o parte și avocatul său; în acest caz, termenul se prelungește cu cel mult o lună pentru angajarea altui avocat;

3. una din părți a decedat; în acest caz, termenul se prelungește cu timpul în care procesul este suspendat potrivit art. 243 alin. 1 pct. 1 sau cu termenul acordat părții interesate pentru introducerea în proces a moștenitorilor;

4. în orice alte cazuri în care legea prevede suspendarea procesului, termenul se prelungește cu perioada suspendării, dispozițiile art. 242 alin. 1 pct. 2 nefiind însă aplicabile.

Art. 241⁵ .- În cel mult 15 zile de la încuviințarea probelor, avocații părților vor prezenta instanței programul de administrare a acestora, purtând semnătura avocaților, în care se va arăta locul și data administrării fiecărei probe. Programul se încuviințează de instanță, în camera de consiliu, și este obligatoriu pentru părți și avocații lor.

Probele pot fi administrate în cabinetul unuia dintre avocați sau în orice alt loc convenit, dacă natura probei impune aceasta. Părțile, prin avocați, sunt obligate să-și comunice înscrisurile și orice alte acte, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau în mod direct, sub luare de semnătură.

Nerespectarea nejustificată a programului prevăzut la alin.1 atrage decăderea părții în culpă din dreptul de a mai administra proba respectivă.

Dispozițiile art. 170 sunt aplicabile.

Art. 241⁶ .-Dacă în cursul administrării probelor, una din părți formulează o cerere, invocă o excepție, inadmisibilitatea vreunei probe sau orice alt incident privind administrarea probelor, ea va sesiza instanța care, cu citarea celeilalte părți, prin încheiere dată în camera de consiliu, se va pronunța de îndată iar, când este necesar, în cel mult 30 de zile de la data la care a fost sesizată. Încheierea poate fi atacată numai o dată cu fondul procesului.

Art. 241⁷ .-În cazul în care se dispune înfățișarea unui înscris deținut de o autoritate sau de o altă persoană, instanța, potrivit dispozițiilor art. 175, va dispune solicitarea înscrisului și, îndată ce acesta este depus la instanță, comunicarea lui în copie fiecărui avocat.

Art. 241⁸ .-Dacă una din părți nu recunoaște scrisul sau semnătura dintr-un înscris, avocatul părții interesate, potrivit art. 241⁶, va solicita instanței să procedeze la verificarea de scripte.

Art. 241⁹ .-Martorii vor fi ascultați, la locul și data prevăzute în programul încuviințat de instanță, de către avocații părților, în condițiile art. 192 și 196, care se aplică în mod corespunzător. Ascultarea martorilor se face fără prestare de jurământ, punându-li-se însă în vedere că, dacă nu vor spune adevărul, săvârșesc infracțiunea de mărturie mincinoasă. Despre toate acestea se face mențiune în declarația scrisă.

Martorii arătați la art. 195 vor fi ascultați numai de către instanță.

Art. 241¹⁰ .-Mărturia se va consemna întocmai de către o persoană convenită de părți și se va semna, pe fiecare pagină și la sfârșitul ei, de către avocații părților, de cel ce a consemnat-o și de martor, după ce acesta a luat cunoștință de cuprinsul consemnării.

Orice adăugiri, ștersături sau schimbări în cuprinsul mărturiei trebuie încuviințate prin semnătura celor arătați la alin. 1, sub sancțiunea de a nu fi luate în seamă.

Dacă mărturia a fost stenodactilografiată, aceasta va fi transcrisă. Atât stenograma cât și transcrierea ei vor fi semnate potrivit alin. 1 și depuse la dosar.

Art. 241¹¹ .- Părțile pot conveni ca declarațiile martorilor să fie consemnate și autentificate de un notar public. Dispozițiile art. 241⁹ sunt aplicabile.

Art. 241¹² .-În cazul în care este încuviințată o expertiză, în programul administrării probelor părțile vor trece numele expertului pe care îl vor alege prin învoiala lor, precum și pe cel al consilierilor fiecăreia dintre ele.

Dacă părțile nu se învoiesc asupra alegerii expertului, ele vor cere instanței să procedeze la desemnarea acestuia, potrivit art.202.

Expertul este obligat să efectueze expertiza și să o predea avocaților părților, sub semnătură de primire, cu cel puțin 30 de zile înainte de termenul fixat de instanță potrivit art. 241⁴. De asemenea, el are îndatorirea să dea explicații avocaților și părților iar, după fixarea termenului de judecată, să se conformeze dispozițiilor art. 211 și următoarele.

Nerespectarea termenului prevăzut la alin. 3 poate atrage sancționarea expertului de către instanță, potrivit art. 209, la cererea avocatului sau a părții interesate.

Art. 241¹³.-Dacă s-a dispus o cercetare la fața locului, aceasta se va face de către instanță potrivit dispozițiilor art. 215 – 217. Procesul-verbal prevăzut la art. 216 alin. 2 va fi întocmit în atâtea exemplare câte părți sunt și va fi înmănat avocaților acestora, în cel mult 5 zile de la efectuarea cercetării.

Art. 241¹⁴.-Când s-a încuviințat chemarea la interogatoriu, instanța va cita părțile, la termenul stabilit, în camera de consiliu. Copii de pe interogatoriul astfel luat, cât și de pe cel dispus și primit potrivit art. 222 alin. 1 vor fi înmănate de îndată avocaților părților.

Art. 241¹⁵.-Instanța, în condițiile art. 241⁶, va hotărî asupra cererii de înlocuire a martorilor, de ascultare din nou sau de confruntare a acestora.

De asemenea, în condițiile arătate la alin. 1, instanța se va pronunța cu privire la cererea de a se admite noi martori sau alte probe ce se dovedesc necesare și care nu puteau fi prevăzute pentru a fi solicitate potrivit art. 241³ alin. 1 pct. 7.

Art. 241¹⁶- După administrarea tuturor probelor încuviințate de instanță, reclamantul, prin avocatul său, va redacta concluziile scrise privind susținerea pretențiilor sale pe care le va trimite, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau le va înmâna în mod direct, sub luare de semnătură, celorlalte părți din proces și, când este cazul, Ministerului Public.

După primirea concluziilor scrise ale reclamantului, fiecare parte, prin avocatul său, va redacta propriile concluzii scrise pe care le va comunica, potrivit alin. 1, reclamantului, celorlalte părți, precum și, când este cazul, Ministerului Public.

Art. 241¹⁷.-Avocații părților vor alcătui, pentru fiecare parte, câte un dosar și unul pentru instanță, în care vor depune câte un exemplar al tuturor înscrisurilor prin care, potrivit legii, se constată administrarea fiecărei probe.

Dosarele prevăzute la alin. 1 vor fi numerotate, șnuruite și vor purta semnătura avocaților părților pe fiecare pagină.

Art. 241¹⁸.-La expirarea termenului stabilit de instanță potrivit art. 241⁴, avocații părților vor prezenta împreună instanței dosarul cauzei întocmit potrivit art. 241¹⁷.

Primind dosarul, instanța va fixa termenul de judecată dat în cunoștința părților, care nu va putea fi mai lung de o lună de la data primirii dosarului. La termen, instanța poate proceda la judecarea în fond a procesului, acordând părților cuvântul pentru a pune concluzii prin avocat.

Art. 241¹⁹.- La termenul prevăzut de art. 241¹⁸ alin. 2, dacă socotește necesar, instanța va dispune, prin încheiere motivată, să fie administrate nemijlocit în fața sa toate sau numai unele dintre probele administrate de avocați. În acest caz, pentru administrarea probelor instanța va stabili termene scurte, în continuare, date în cunoștința părților.

Pentru prezentarea în fața instanței, martorii vor fi citați de asemenea în termen scurt, cauzele fiind considerate urgente. Dispozițiile art. 89 alin. 1 și art. 188 alin. 2 sunt aplicabile.

Art. 241²⁰.-Dispozițiile Secțiunii III ale acestui capitol sunt aplicabile dacă în prezenta secțiune nu se prevede altfel.

Art. 241²¹.- Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile în mod corespunzător și consilierilor juridici care, potrivit legii, reprezintă partea.

Art. 241²² .- Nerespectarea îndatoririlor stabilite de lege ori de instanță, imputabile avocatului sau consilierilor juridici care reprezintă partea în cauzele la care se referă dispozițiile prezentei secțiuni, poate atrage sancționarea acestora, de către instanță, cu amendă de la 200.000 la 1.000.000 lei. Încheierea prin care s-a aplicat amenda este executorie și nu este supusă apelului.”

53. Punctul 2 al alineatului 1 din articolul 243 va avea următorul cuprins:

“2.prin interdicție sau punere sub curatelă a unei părți până la numirea tutorelui sau curatorului;”

54. Punctul 4 al alineatului 1 din articolul 243 va avea următorul cuprins:

“4.prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului;”

55. Punctul 2 al articolului 245 va avea următorul cuprins:

“2.prin cerere de redeschidere, făcută cu arătarea moștenitorilor, tutorelui sau curatorului, celui reprezentat de mandatarul mort, a noului mandatar sau a judecătorului sindic, în cazurile prevăzute de art.243.”

56. Articolul 249 va avea următorul cuprins:

“Art. 249.- Perimarea se întrerupe prin îndeplinirea unui act de procedură făcut în vederea judecării procesului de către partea care justifică un interes.”

57. Alineatul 1 al articolului 250 va avea următorul cuprins:

“Cursul perimării este suspendat cât timp dăinuiește suspendarea judecării, pronunțată de instanță în cazurile prevăzute de art. 244, precum și în alte cazuri stabilite de lege, dacă suspendarea nu este cauzată de lipsa de stăruință a părților în judecată.”

58. Articolul 252 va avea următorul cuprins:

“Art. 252.- Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții interesate. Președintele instanței va cita de urgență părțile și va dispune ca grefa să întocmească o dare de seamă asupra actelor de procedură în legătură cu perimarea.

Perimarea poate fi invocată și pe cale de excepție, în camera de consiliu sau în ședință publică.”

59. Articolul 253 va avea următorul cuprins:

“Art. 253.- Dacă instanța constată că perimarea nu a operat, pronunță o încheiere, care poate fi atacată o dată cu fondul procesului.

Hotărârea care constată perimarea este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare.”

60. Alineatul 1 al articolului 258 va avea următorul cuprins:

“După ce s-a întrunit majoritatea, se va întocmi de îndată dispozitivul hotărârii care se semnează, sub sancțiunea nulității, de către judecători și care va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.”

61. Alineatul 2 al articolului 260 va avea următorul cuprins:

“Judecătorul care a luat parte la judecată este îndreptățit să se pronunțe, chiar dacă nu mai face parte din alcătuirea instanței, afară de cazul când i-a încetat calitatea sau este suspendat din funcție. În acest caz procesul se repune pe rol, cu citarea părților, pentru ca acestea să pună din nou concluzii în fața instanței legal constituite.”

62. Punctul 1 al articolului 278 va avea următorul cuprins:

“1.plata salariilor sau a altor drepturi izvorâte din raporturile juridice de muncă;”

63. Punctul 3 al articolului 278 va avea următorul cuprins:

“ 3.rente ori sume datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii;”

64. După punctul 3 al articolului 278 se introduce punctul 3¹, cu următorul cuprins:

“3¹.despăgubiri în caz de moarte sau vătămare a integrității corporale ori sănătății, dacă despăgubirile s-au acordat sub formă de prestații bănești periodice;”

65. Alineatul 4 al articolului 280 va avea următorul cuprins:

“Suspendarea va putea fi încuviințată numai cu dare de cauciune, al cărui quantum îl va fixa instanța.”

66. Alineatul 5 al articolului 280 va avea următorul cuprins:

“Până la dezlegarea cererii de suspendare, aceasta va putea fi încuviințată vremelnic, prin ordonanță președințială, chiar înainte de sosirea dosarului, cu respectarea cerinței prevăzute la alin.4.”

67. Secțiunea VI a Capitolului IV din Titlul III al Cărții II se va denumi “Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii”, și va avea următorul cuprins:**“Secțiunea VI****Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii**

Art. 281. – Greșelile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.

Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar să dea anumite lămuriri.

În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.

Art. 281¹ .– În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau acesta cuprinde dispoziții potrivnice ce nu pot fi aduse la îndeplinire, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlătore dispozițiile potrivnice. Cererea poate fi formulată în termenul prevăzut de lege pentru declararea, după caz, a apelului sau recursului împotriva acelei hotărâri.

Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.

Încheierea se va atașa la hotărâre, atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.

Art. 281² .– Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, partea interesată poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri.

Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată.

Prevederile art. 281¹ alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Art. 281³ .– Încheierile pronunțate în temeiul art. 281 și art. 281¹, ca și hotărârea pronunțată potrivit art. 281², sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile în legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau înlăturarea dispozițiilor potrivnice ori completarea.

Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.”

68. După articolul 282 se introduce un nou articol, 282¹, care va avea următorul cuprins:

“Art.282¹. - Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, obligații de plată a unei sume de bani sau de predare a unui bun mobil, în valoare de până la 200 milioane lei, acțiunile posesorii, cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Hotărârile instanțelor judecătorești prin care se soluționează plângerile împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu

activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate nu sunt supuse apelului, dacă legea nu prevede altfel.”

69. După alineatul 4 al articolului 284 se introduce alineatul 5, care va avea următorul cuprins:

“Termenul de apel suspendă executarea hotărârii de primă instanță, cu excepția cazurilor anume prevăzute de lege. Apelul exercitat în termen este, de asemenea, suspensiv de executare.”

70. Alineatele 1 și 2 al articolului 289 vor avea următorul cuprins:

“Președintele instanței de apel, îndată ce primește dosarul, va fixa termen de înfățișare, potrivit dispozițiilor art.114¹, și va dispune citarea părților.

Totodată, președintele va dispune să se comunice intimatului, o dată cu citația, o copie de pe cererea și de pe motivele de apel, împreună cu copiile certificate de pe înscrisurile alăturate și care nu au fost înfățișate la prima instanță, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar întâmpinare.”

71. Articolul 291 va avea următorul cuprins:

“Art.291. – În cazul când intimatul nu a primit, în termenul prevăzut de art.114¹, comunicarea motivelor de apel și a dovezilor invocate, va putea cere, la prima zi de înfățișare, un termen înăuntrul căruia să depună la dosar întâmpinare.

Dacă intimatul lipsește la prima zi de înfățișare și instanța constată că motivele de apel nu au fost comunicate, va dispune amânarea cauzei și efectuarea comunicării, iar dacă motivele nu au fost comunicate în termen, instanța va dispune amânarea cauzei cu îndeplinirea cerințelor art.114¹ alin.3.”

72. Articolul 292 va avea următorul cuprins:

“Art. 292. – Părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi, decât de cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare. Instanța de apel poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri.

În cazul în care apelul nu se motivează ori motivarea apelului sau întâmpinarea nu cuprind motive, mijloace de apărare sau dovezi noi,

instanța de apel se va pronunța, în fond, numai pe baza celor invocate la prima instanță.”

73. Articolul 293 va avea următorul cuprins:

“Art.293.- Intimatul este în drept, chiar după împlinirea termenului de apel, să adere la apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie, care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe.

În caz de coparticipare procesuală, precum și atunci când la prima instanță au intervenit terțe persoane în proces, intimatul este în drept, chiar după împlinirea termenului de apel, să declare apel împotriva altui intimat sau a unei persoane care a figurat în primă instanță și care nu este parte în apelul principal, dacă acesta din urmă ar fi de natură să producă consecințe asupra situației sale juridice în proces.

Cererile prevăzute la alin. 1 și 2 se pot face până la prima zi de înfățișare.”

74. Articolul 295 va avea următorul cuprins:

“Art. 295. – Instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță. Motivele de ordine publică vor fi invocate și din oficiu.

Instanța va putea încuviința refacerea sau completarea probelor administrate la prima instanță, precum și administrarea probelor noi propuse în condițiile art. 292, dacă consideră că sunt necesare pentru soluționarea cauzei”.

75. Articolul 296 va avea următorul cuprins:

“Art. 296. – Instanța de apel poate păstra ori schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată. Apelantului nu i se poate însă crea în propria cale de atac o situație mai grea decât aceea din hotărârea atacată, afară de cazul în care el consimte la aceasta ori sunt aplicabile dispozițiile art.293.“

76. Articolul 297 va avea următorul cuprins:

“Art.297.- În cazul în care prima instanță s-a declarat necompetentă ori a respins sau anulat cererea de chemare în judecată fără a intra în cercetarea fondului și instanța de apel, găsind apelul întemeiat, a anulat hotărârea apelată, va evoca fondul și va judeca procesul, pronunțând o hotărâre definitivă.

Dacă prima instanță s-a declarat competentă și instanța de apel stabilește că a fost incompetentă, anulând hotărârea atacată, va trimite cauza spre judecare instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent, afară de cazul când constată propria sa competență. În acest caz, precum și atunci când există vreun alt motiv de nulitate, iar prima instanță a judecat în fond, instanța de apel, anulând în tot sau în parte procedura urmată și hotărârea pronunțată, va reține procesul spre judecare.”

77. Capitolul II – “Recursul” - al Titlului IV – “Căile ordinare de atac” - din Cartea II va deveni Capitolul I- “Recursul”- al Titlului V – “Căile extraordinare de atac”, din Cartea II.

78. Alineatul 3 al articolului 300 va avea următorul cuprins:
 “Suspendarea la cerere a executării hotărârii poate fi acordată numai după depunerea unei cauțiuni ce se va stabili, prin încheiere, cu ascultarea părților în camera de consiliu, scop în care acestea vor fi citate în termen scurt, chiar înainte de primul termen de judecată, dacă este cazul.”

79. Alineatul 4 al articolului 300 se abrogă.

80. Alineatul 5 al articolului 300 va avea următorul cuprins:
 “Pentru motive temeinice, instanța poate reveni asupra suspendării acordate, dispozițiile alin.3 aplicându-se în mod corespunzător. Cauțiunea se eliberează recurentului de îndată, dacă intimatul declară în mod expres că nu urmărește obligarea recurentului la despăgubiri pentru exercitarea recursului.”

81. Punctele 6 și 11 ale articolului 304 se abrogă.

82. Alineatul 2 al articolului 308 va avea următorul cuprins:
 “Intimatul este obligat să depună întâmpinare cu cel puțin 5 zile înainte de termenul de judecată .”

83. Alineatul 3 al articolului 308 va avea următorul cuprins:
 “După fixarea termenului de judecată, președintele completului va întocmi un raport asupra recursului sau va desemna un alt membru al

completului în acest scop. La Curtea Supremă de Justiție, raportul poate fi întocmit și de un un magistrat asistent”.

84. Alineatul 4 al articolului 308 va avea următorul cuprins:

“Raportorul va verifica dacă recursul îndeplinește cerințele de formă, dacă motivele invocate se încadrează în cele prevăzute de art.304 și va arăta poziția jurisprudenței și a doctrinei în problemele de drept vizând dezlegarea dată prin hotărârea atacată.”

85. Articolul 312 va avea următorul cuprins:

“Art.312.- Instanța poate admite recursul, îl poate respinge ori anula sau poate constata perimarea lui.

În caz de admitere a recursului, hotărârea atacată poate fi modificată sau casată, în tot sau în parte.

Modificarea hotărârii atacate se pronunță pentru motivele prevăzute de art. 304 pct. 7, 8, 9 și 10, iar casarea pentru cele prevăzute de art. 304 pct. 1, 2, 3, 4 și 5. Dacă sunt găsite întemeiate mai multe motive dintre care unele atrag modificarea, iar altele casarea, instanța de recurs va casa în întregime hotărârea atacată pentru a se asigura o judecată unitară.

În caz de casare, curțile de apel și tribunalele vor rejudeca pricina în fond, fie la termenul când a avut loc admiterea recursului, situație în care se pronunță o singură decizie, fie la un alt termen stabilit în acest scop.

Cu toate acestea, în cazul în care instanța a cărei hotărâre este recurată a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost regulat citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterea fondului, instanța de recurs, după casare, trimite cauza spre rejudecare instanței care a pronunțat hotărârea casată sau altei instanțe de același grad.

În caz de casare a hotărârii atacate pentru motivul prevăzut de art.304 pct.3, instanța va trimite dosarul spre judecare instanței judecătorești competente sau organului cu activitate jurisdicțională competent, potrivit legii, iar pentru motivul prevăzut de art.304 pct.4 va respinge cererea ca inadmisibilă.

Dacă instanța de recurs constată că ea însăși era competentă să soluționeze pricina în primă instanță sau în apel, va casa hotărârea recurată și va soluționa cauza potrivit competenței sale.”

86. Alineatul 1 al articolului 315 va avea următorul cuprins:

“În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, cât și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.”

87. La articolul 315, după alineatul 3, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

“La judecarea recursului, precum și la rejudecarea procesului după casarea hotărârii de către instanța de recurs, dispozițiile art. 296 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

88. Capitolul I – “Contestația în anulare” din Titlul V- “Căile extraordinare de atac” - al Cărții II devine Capitolul I¹ – “Contestația în anulare” - al Titlului V al Cărții II.**89. Alineatul 2 al articolului 318 se abrogă.****90. Alineatul 2 al articolului 320 va avea următorul cuprins:**

“Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosar cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată.”

91. Punctul 4 al articolului 322 va avea următorul cuprins:

“4. dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecății. În cazul în care, în ambele situații, constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. La judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii.”

92. Punctul 5 al articolului 322 va avea următorul cuprins:

“5. dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere;”

93. După punctul 8 al articolului 322 se introduce un nou punct, care devine punctul 9, cu următorul cuprins:

“9. dacă prin decizia pronunțată de Curtea Supremă de Justiție în temeiul art.329, s-a dat o soluționare în drept diferită de cea cuprinsă în hotărârea a cărei revizuire se cere.”

94. Punctul 3 al alineatului 1 al articolului 324 va avea următorul cuprins:

“3. în cazurile prevăzute de art.322 pct.4, din ziua în care partea a luat cunoștință de hotărârea instanței penale de condamnare a judecătorului, martorului sau expertului ori de hotărârea care a declarat fals înscrisul. În lipsa unei astfel de hotărâri, termenul curge de la data când partea a luat cunoștință de împrejurările pe care se întemeiază cererea de revizuire, dar nu mai târziu de trei ani de la data producerii acestora.”

95. Punctul 4 de la alineatul 1 al articolului 324 va avea următorul cuprins:

“4. în cazurile prevăzute la art. 322 pct. 5, din ziua în care s-au descoperit înscrisurile ce se invocă ori, după caz, din ziua în care partea a luat cunoștință de hotărârea desființată sau modificată pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere;”

96. După alineatul 2 al articolului 324 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

“În cazul prevăzut de art.322 pct.9, termenul de revizuire este de trei luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei Curții Supreme de Justiție, cu condiția ca sesizarea acestei instanțe să se fi făcut în termen de cel mult 1 an de la data rămânerii irevocabile a hotărârii a cărei revizuire se cere. În cazul hotărârilor pronunțate ulterior publicării deciziei Curții Supreme de Justiție, termenul curge de la data rămânerii irevocabile a acestora.”

97. Alineatul 2 al articolului 326 va avea următorul cuprins:

“Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosar cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată.”

98. După alineatul 2 al articolului 326 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

“Dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.”

99. Articolul 329 va avea următorul cuprins:

“Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, are dreptul, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României, să ceară Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Deciziile prin care se soluționează sesizările se pronunță de secțiile unite ale Curții Supreme de Justiție și au caracter obligatoriu. Ele se publică în Monitorul Oficial al României.

Soluțiile se pronunță în interesul legii și nu au efect direct asupra hotărârilor judecătorești examinate. ”

100. Articolul 330 va avea următorul cuprins:

“Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile pentru următoarele motive:

- 1.când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;
- 2.când s-au săvârșit infracțiuni de către judecători în legătură cu hotărârea pronunțată;
3. când Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale și faptul că partea, potrivit legii române, poate obține o reparație, cel puțin parțială, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță română.”

101. Articolul 330¹ va avea următorul cuprins:

“Art.330¹. - În cazurile prevăzute de art.330 alin.1 pct.1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art.330 alin.1 pct.2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

În cazul prevăzut de art.330 alin.1 pct.3, recursul în anulare se poate declara în termen de o lună de la data comunicării statului român a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului”.

102. Articolul 330² va avea următorul cuprins:

“Art.330².-După introducerea recursului în anulare, la cererea părții interesate, instanța poate să dispună suspendarea executării hotărârii atacate. Cauțiunea este obligatorie și va fi stabilită de către instanță.

Cererea de suspendare se poate soluționa și înainte de primul termen de judecată, în camera de consiliu, cu citarea părților și concluziile procurorului.”

103. Alineatul 2 al articolului 330³ va avea următorul cuprins:

“Judecata recursului în anulare se face de urgență și cu precădere, cu participarea procurorului, care expune motivele acestui recurs și va pune concluzii”.

104. Alineatul 3 al articolului 339 va avea următorul cuprins:

“Apelul împotriva încheierii date de președintele judecătorei se judecă de tribunal, iar apelul împotriva încheierii date de președintele tribunalului sau curții de apel se judecă de completul instanței respective.”

105. Alineatul 3 al articolului 365 va avea următorul cuprins:

“Instanța judecătorească va putea suspenda executarea hotărârii arbitrale atacate cu acțiunea în anulare, numai după depunerea unei cauțiuni fixate de ea.”

106. La Capitolul I din Cartea V se introduce Secțiunea I, intitulată “Scopul și obiectul executării silite”, cu următorul cuprins:

“Secțiunea I
Scopul și obiectul executării silite

Art.371¹. - Obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu se aduce la îndeplinire de bunăvoie.

În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, potrivit dispozițiilor prezentei cărți, dacă legea nu prevede altfel.

Executarea silită are loc până la realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

Art.371². - Pot fi executate silit obligațiile al căror obiect constă în plata unei sume de bani, predarea unui bun ori a folosinței acestuia, desființarea unei construcții, plantații ori altei lucrări sau în luarea unei alte măsuri admise de lege.

Art.371³. - Veniturile și bunurile debitorului pot fi supuse executării silite dacă, potrivit legii, sunt urmăribile și numai în măsura necesară pentru realizarea drepturilor creditorilor.

Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Art.371⁴. - Creditorul și debitorul pot conveni, în tot cursul executării silite, ca aceasta să se efectueze numai asupra veniturilor bănești ale debitorului. De asemenea, ei pot stabili ca vânzarea bunurilor supuse urmăririi să se facă, în tot sau în parte, prin bună învoială.

Art.371⁵. - Executarea silită încetează dacă:

a) s-a realizat integral obligația prevăzută în titlul executoriu, s-au achitat cheltuielile de executare, precum și alte sume datorate potrivit legii; în acest caz, executorul va preda debitorului titlul executoriu, menționând pe acesta stingerea totală a obligațiilor;

b) nu mai poate fi efectuată ori continuată din cauza lipsei de bunuri urmăribile ori a imposibilității de valorificare a unor astfel de bunuri; în aceste cazuri, executorul va restitui creditorului titlul executoriu, menționând pe acesta cauza restituirii și partea din obligații ce a fost executată;

c) a fost desființat titlul executoriu.

Art.371⁶. - În cazurile prevăzute de art.371⁵ lit. b se poate cere reluarea executării silite, înăuntrul unui termen de 3 ani, dacă se indică bunuri ce pot fi urmărite potrivit legii.

Reluarea executării silite poate fi cerută și asupra aceluiași bun, dacă acesta este un imobil. Indisponibilizarea prevăzută de art.497 alin.2 se menține cât timp, potrivit legii, poate avea loc reluarea executării silite.

Art.371⁷. - Partea care solicită îndeplinirea unui act sau alte activități care interesează executarea silită este obligată să avanseze cheltuielile necesare în acest scop. Pentru actele sau activitățile dispuse din oficiu, cheltuielile se avansează de către creditor.

Cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, dacă legea nu prevede altfel. Sumele ce urmează a fi plătite se stabilesc de către executorul judecătoresc, prin proces-verbal, pe baza dovezilor prezentate, în condițiile legii.

Pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol, procesul-verbal constituie titlu executoriu.”

107. Secțiunea I din Capitolul I al Cărții V devine Secțiunea I¹ și va avea următoarea denumire: “Secțiunea I¹ - Sesizarea organului de executare. Titlul executoriu”.

108. Art.372 va avea următorul cuprins:

“Art.372. – Executarea silită se va efectua numai în temeiul unei hotărâri judecătorești ori al unui alt înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.”

109. Art.373 va avea următorul cuprins:

“Art.373. - Hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii se execută de executorul judecătoresc din circumscripția judecătoriei în care urmează să se efectueze executarea ori, în cazul urmăririi bunurilor, a judecătoriei în raza căreia se află acestea. Dacă bunurile urmăribile se află în circumscripțiile mai multor judecătorii, este competent oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă acestea.

Instanța de executare este judecătoria în circumscripția căreia se va face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.”

110. După art.373, se introduc articolele 373¹, 373², 373³ și 373⁴, care vor avea următorul cuprins:

“Art.373¹. – Cererea de executare silită se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu dispune altfel. Executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie, cererea creditorului urmărit și titlul executoriu.

Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților.

După încuviințarea cererii, instanța va alcătui un dosar privind executarea, la care executorul judecătoresc este obligat să depună câte un exemplar al fiecărui act de executare, în termen de 48 de ore de la efectuarea acestuia.

Art.373². - În cazurile prevăzute de lege, precum și atunci când executorul judecătoresc consideră necesar, organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să-i acorde concursul la îndeplinirea efectivă a executării silite.

La cererea instanței de executare sau a executorului judecătoresc, cei care datorează sume de bani debitorului urmărit ori dețin bunuri ale acestuia, supuse urmăririi potrivit legii, au datoria să dea informațiile necesare pentru efectuarea executării.

De asemenea, la cererea instanței de executare sau a executorului judecătoresc, instituțiile, băncile și orice alte persoane sunt obligate să-i comunice, de îndată, în scris, relațiile necesare realizării executării silite, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Dispozițiile art. 175 sunt aplicabile.

Instanța de executare și executorul judecătoresc sunt obligați să asigure secretul informațiilor primite, dacă legea nu prevede altfel.

Art.373³. - Încheierea prin care președintele instanței judecătorești respinge cererea de investire cu formulă executorie a hotărârii judecătorești sau a altui înscris, în cazurile prevăzute de lege, poate fi atacată cu recurs de către creditor. Termenul de recurs este de 5 zile și curge de la pronunțare, pentru creditorul prezent, și de la comunicare, pentru cel lipsă.

Dacă se refuză emiterea titlului executoriu de către alte organe competente potrivit legii și dacă legea specială nu prevede altfel, creditorul poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială se află organul care trebuia să emită titlul executoriu, în termen de 5 zile de la data când a luat cunoștință de refuz.

Art.373⁴.- Când privitor la aceleași bunuri se efectuează mai multe executări silite, instanța în raza căreia a început prima executare, la cererea persoanei interesate, va putea să le reunească, făcându-se o singură executare de către executorul judecătoresc care a început cel dintâi executarea, chiar dacă ele au fost pornite de organe de executare diferite, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

Instanța se va pronunța prin încheiere și asupra cheltuielilor de executare.”

111. Alineatul 1 al articolului 374 va avea următorul cuprins:

“ Nici o hotărâre judecătorească nu se va putea executa dacă nu este investită cu formula executorie prevăzută de art.269 alin.1, afară de încheierile executorii, de hotărârile executorii provizoriu și de alte hotărâri prevăzute de lege, care se execută fără formula executorie.”

112. Alineatul 1 al articolului 377 va avea următorul cuprins:

“ Sunt hotărâri definitive :

1. hotărârile date în primă instanță, potrivit legii, fără drept de apel;
2. hotărârile date în primă instanță care nu au fost atacate cu apel sau, chiar atacate cu apel, dacă judecata acestuia s-a perimat ori cererea de apel a fost respinsă sau anulată;
3. hotărârile date în apel;
4. orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu apel;”

113. Alineatul 1 al articolului 379 va avea următorul cuprins:

“Nici o urmărire asupra bunurilor mobile sau imobile nu poate avea loc decât pentru o datorie certă și lichidă.”

114. După art.379 se introduce un nou articol, 379¹, cu următorul cuprins:

“Art.379¹. – În cazul în care s-a desființat titlul executoriu, toate actele de executare efectuate în baza acestuia sunt desființate de drept. Dispozițiile art.404¹ – 404³ sunt aplicabile.”

115. Articolul 380 se abrogă.

116. După art.384 se introduce un nou articol, 384¹, care va avea următorul cuprins:

“Art.384¹. - În vederea executării unei hotărâri judecătorești, executorul judecătoresc poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, cu forța publică.

În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești, la cererea executorului judecătoresc, instanța de executare va autoriza, prin hotărâre, intrarea în locurile menționate la alin.1. Instanța se pronunță, de urgență, în camera de consiliu, fără citarea părților, prin hotărâre irevocabilă și executorie.”

117. Alineatul 1 al articolului 385 va avea următorul cuprins:

“Nici o executare nu se va putea face înainte de ora șase și după ora douăzeci.”

118. Articolul 386 va avea următorul cuprins:

“Art.386. – Executarea silită nu se va putea face la alte ore decât cele menționate și nici în zilele nelucrătoare stabilite potrivit legii, afară de cazurile urgente în care executarea poate fi încuviințată de președintele instanței de executare.”

119. Articolul 387 va avea următorul cuprins:

“Art.387. - În afară de cazurile în care legea prevede altfel, executarea poate începe numai după ce se va comunica debitorului o somație care va cuprinde următoarele:

- 1.denumirea și sediul organului de executare;
- 2.data emiterii somației și numărul dosarului de executare;
- 3.numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului;
- 4.arătarea titlului executoriu anexat în baza căruia urmează să se facă executarea silită;
- 5.termenul în care cel somat urmează să-și execute de bunăvoie obligația prevăzută în titlul executoriu și arătarea consecințelor nerespectării acesteia;
- 6.semnătura și ștampila organului de executare.

Dacă în termenul arătat în somație debitorul nu-și execută de bunăvoie obligația, executorul judecătoresc va proceda de îndată la executarea silită.”

120. Articolul 388 va avea următorul cuprins:

“Art.388.- Pentru toate actele de executare pe care le efectuează, executorul judecătoresc este obligat să încheie procese-verbale care vor cuprinde următoarele mențiuni:

1. denumirea și sediul instanței de executare;
2. numele și calitatea celui care încheie procesul-verbal;
3. data întocmirii procesului-verbal și numărul dosarului de executare;
4. titlul executoriu în temeiul căruia se efectuează actul de executare;
5. numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul debitorului și creditorului urmăritor;
6. locul, data și ora efectuării actului de executare;
7. măsurile luate de executor sau constatările acestuia;
8. consemnarea explicațiilor și obiecțiilor participanților la executare;
9. alte mențiuni cerute de lege sau considerate necesare de executor;
10. menționarea, când este cazul, a lipsei creditorului sau debitorului ori despre refuzul sau împiedicarea de a semna procesul-verbal;
11. menționarea numărului de exemplare în care s-a întocmit procesul-verbal, precum și a persoanelor cărora li s-a înmănat acesta;
12. semnătura executorului, precum și, când este cazul, a altor persoane interesate în executare sau care asistă la efectuarea actului de executare;
13. ștampila executorului judecătoresc.

Mențiunile de la pct.2, 3, 4, 5, 7 , 12 și 13 sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.”

121. Articolul 390 va avea următorul cuprins:

“Art.390.- Dispozițiile art.387 și 389 nu se aplică în cazurile când legea încuviințează executarea fără somație.

De asemenea, nu se va notifica debitorului nici somația, nici titlul executoriu, când executarea se face potrivit art.382 din prezentul cod.”

122. Articolul 391 va avea următorul cuprins:

“Art.391.- Încălcarea dispozițiilor art. 384, 385, 387 și 389 atrage anularea executării.”

123. Articolul 394 va avea următorul cuprins:

“Art. 394. – Partea potrivnică va putea să conteste solvabilitatea garantului și instanța va hotărî de urgență.”

124. Secțiunea VI din Capitolul I al Cărții V se modifică și va avea următorul cuprins:

“Secțiunea VI
Contestația la executare

Art.399. - Împotriva executării silitе înseși, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare .De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art.281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.

Art.400. - Contestația se introduce la instanța de executare.

Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.

Art.400¹.- Împărțirea bunurilor proprietate comună poate fi hotărâtă, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare.

Art.401.- Contestația se poate face în termen de 15 zile de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de actul de executare pe care-l contestă sau de refuzul de a îndeplini un act de executare;

b) cel interesat a primit, după caz, comunicarea ori înștiințarea privind înființarea popririi. Dacă poprirea este înființată asupra unor venituri periodice, termenul de contestație pentru debitor începe cel mai târziu la data efectuării primei rețineri din aceste venituri de către terțul poprit;

c) debitorul care contestă executarea însăși a primit somația ori de la data când a luat cunoștință de primul act de executare, în cazurile în care nu a primit somația sau executarea se face fără somație.

Contestația prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit, poate fi introdusă în termen de 15 zile de la efectuarea vânzării ori de la data predării silite a bunului.

Neintroducerea contestației în termenul prevăzut de alin.2 nu-l împiedică pe cel de-al treilea să-și realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, în condițiile legii.

Art.402.- Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.

Hotărârea pronunțată cu privire la contestație se dă fără drept de apel, cu excepția hotărârii pronunțate în temeiul art. 400¹ și art.401 alin.2.

Hotărârea prin care s-a soluționat contestația privind înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea ce se execută.

Art.403.- Până la soluționarea contestației la executare, instanța judecătorească poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță.

În cazul admiterii contestației, instanța, după caz, anulează actul de executare contestat sau dispune îndreptarea acestuia, dispune anularea ori încetarea executării înseși, lămurirea titlului executoriu sau efectuarea actului de executare a cărui îndeplinire a fost refuzată.

Art.404. - În cazul respingerii contestației, contestatorul poate fi obligat, la cerere, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestația a fost exercitată cu rea-credință, el va fi obligat și la plata unei amenzi de la 500.000 la 3.000.000 lei.”

125. După Secțiunea VI din Capitolul I al Cărții V se introduce o nouă secțiune, VI¹, intitulată “Întoarcerea executării”, care va avea următorul cuprins:

“Secțiunea VI¹

Întoarcerea executării

Art.404¹.- În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia.

Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit.

În cazul în care executarea silită s-a făcut prin vânzarea unor bunuri mobile, întoarcerea executării se va face prin restituirea de către creditor a sumei rezultate din vânzare, cu excepția situației când își găsește aplicare art. 449.

Art.404².- În cazul în care instanța judecătorească a desființat titlul executoriu sau actele de executare, la cererea celui interesat, va dispune, prin aceeași hotărâre, și asupra restabilirii situației anterioare executării.

Dacă instanța care a desființat hotărârea executată a dispus rejudecarea în fond a procesului și nu a luat măsura restabilirii situației anterioare executării, această măsură se va putea dispune de instanța care rejudecă fondul.

Dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării în condițiile alin.1 și 2, cel îndreptățit o va putea cere instanței judecătorești competente potrivit legii.

Art.404³. - Dacă titlul executoriu emis de un alt organ decât o instanță judecătorească a fost desființat de acel organ sau de un alt organ din afara sistemului instanțelor judecătorești, iar modalitatea restabilirii situației anterioare executării nu este prevăzută de lege ori, deși este prevăzută, nu s-a luat această măsură, ea se va putea obține pe calea unei cereri introduse la instanța prevăzută de art. 404² alin.3.”

126. După Secțiunea VI¹ din Capitolul I al Cărții V se introduce o nouă secțiune , VI², intitulată “Prescripția dreptului de a cere executarea silită”, care va avea următorul cuprins:

“Secțiunea VI²

Prescripția dreptului de a cere executarea silită

Art.405. - Dreptul de a cere executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. În cazul titlurilor emise în materia acțiunilor reale imobiliare, termenul de prescripție este de 10 ani.

Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a cere executarea silită.

Prin împlinirea termenului de prescripție orice titlu executoriu își pierde puterea executorie.

Art.405¹.- Cursul prescripției se suspendă:

- a) în cazurile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului material la acțiune;
- b) pe timpul cât suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost stabilită de instanță sau de alt organ jurisdicțional competent;
- c) cât timp debitorul își sustrage veniturile și bunurile de la urmărire;
- d) în alte cazuri prevăzute de lege.

Prescripția nu se suspendă pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului urmăritor.

Art.405². - Cursul prescripției se întrerupe :

- a) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii, în orice alt mod, a datoriei;
- b) pe data depunerii cererii de executare, însoțite de titlul executoriu, chiar dacă a fost adresată unui organ de executare necompetent;
- c) pe data trimiterii spre executare a titlului executoriu, în condițiile art.453 alin.2;

d) pe data îndeplinirii în cursul executării silite a unui act de executare;

e) pe data depunerii cererii de reluare a executării, în condițiile art.371⁶ alin.1;

f) în orice alte cazuri prevăzute de lege.

Prescripția nu este întreruptă dacă cererea de executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.

Art. 405³.- După împlinirea termenului de prescripție, creditorul poate cere repunerea în acest termen, numai dacă a fost împiedicat să ceară executarea datorită unor motive temeinice.

Cererea de repunere în termen se introduce la instanța de executare competentă, în termen de 15 zile de la încetarea împiedicării.”

127. Capitolul II din Cartea V va avea următoarea denumire:
“Urmărirea silită asupra bunurilor mobile”.

128. Secțiunea I din Capitolul II al Cărții V va avea următoarea denumire: “Bunurile mobile care nu se pot urmări”.

129. Articolul 406 va avea următorul cuprins:

Art.406. - Nu pot fi supuse executării silite :

a) bunurile de uz personal sau casnic strict necesare debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

b) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni iar, dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele necesare până la noua recoltă, animalele destinate obținerii mijloacelor de existență și furajele necesare pentru aceste animale până la noua recoltă;

c) combustibilul necesar debitorului și familiei sale socotit pentru trei luni de iarnă;

d) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.”

130. Articolul 407 va avea următorul cuprins:

Art.407. - Bunurile care servesc la exercitarea ocupației debitorului nu pot fi supuse executării silite, decât numai în lipsă de alte

bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere, chirii, arenzei sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.

Dacă debitorul se ocupă cu agricultura nu vor fi urmărite, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv animalele de tracțiune, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept de gaj sau privilegiu pentru garantarea creanței.”

131. Articolul 408 se abrogă.

132. Articolul 409 va avea următorul cuprins:

“Art. 409. - Salariile și alte venituri periodice realizate din muncă, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite:

a) până la 1/2 din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlul de obligație de întreținere sau alocație pentru copii;

b) până la 1/3 din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.

Dacă sunt mai multe urmărituri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși 1/2 din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență a acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât quantumul salariului minim net pe țară, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest quantum.

Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariaților în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziții legale, precum și sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.

Urmărirea drepturilor menționate la alin. 4 se va putea face în limita a 1/2 din quantumul acestora.

Sumele reținute potrivit alin.1-4 se eliberează sau distribuie potrivit art.562 și următoarele.

Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru nici un fel de datorii.”

133. Articolul 410 va avea următorul cuprins:

“Art.410. - Este nulă orice urmărire sau cesiune făcută cu încălcarea dispozițiilor prezentei secțiuni. “

134. Secțiunea II din Capitolul II al Cărții V va avea următoarea denumire: “Urmărirea bunurilor mobile”

135. Articolul 411 va avea următorul cuprins:

“Art.411. - Dacă în termen de o zi de la primirea somației debitorul nu plătește suma datorată, executorul judecătoresc de pe lângă instanța de executare va proceda la sechestrarea bunurilor mobile urmăribile ale debitorului, chiar dacă acestea sunt deținute de un terț.

În cazul în care există pericol evident de sustragere a bunurilor de la urmărire, la cererea creditorului, președintele instanței de executare va putea dispune, prin încheiere irevocabilă, dată fără citarea părților, ca o dată cu înmânarea somației să se aplice și sechestrul.

Executorul judecătoresc este obligat să identifice și să evalueze cu acordul părților bunurile sechestrate, iar în caz contrar va solicita efectuarea unei expertize. Bunurile vor fi evaluate la valoarea lor de circulație. O copie a raportului de expertiză se comunică și debitorului.

Pentru bunurile sechestrate asigurător nu este necesară o nouă sechestrare, executorul judecătoresc fiind însă obligat să verifice dacă bunurile respective se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru realizarea creanței.”

136. Punctul 5 al articolului 416 va avea următorul cuprins:

“5.descrierea bunurilor sechestrate și indicarea valorii fiecăruia, după aprecierea executorului judecătoresc, dacă aceasta este cu putință;”

137. Articolul 417 va avea următorul cuprins:

“Art.417. - Procesul-verbal de sechestrul se va semna de executorul judecătoresc și de toate persoanele care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna din aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul judecătoresc va menționa această împrejurare.

Câte un exemplar al procesului - verbal de sechestrul se lasă debitorului sau la domiciliul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.”

138. Articolul 418 va avea următorul cuprins:

“Art.418. - Din momentul sechestrării bunurilor, debitorul nu mai poate dispune de ele pe timpul cât durează executarea, sub sancțiunea unei amenzi de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune. Încheierea prin care se dispune amenda este executorie și nu este supusă apelului.”

139. Articolul 419 va avea următorul cuprins:

“Art.419. - Bunurile sechestrate se lasă în custodia debitorului. În acest caz, el poate folosi bunurile sechestrate, dacă, potrivit naturii lor, ele nu pierd din valoare prin întrebuințare.

Dacă există pericolul ca debitorul să înstrăineze, să substituie ori să deterioreze bunurile sechestrate, executorul judecătoresc va proceda la sigilarea sau la ridicarea lor de la debitor.

Dacă debitorul refuză să primească în custodie bunurile sau nu este prezent la aplicarea sechestrului, precum și în cazul ridicării bunurilor, executorul judecătoresc numește un custode căruia îi dă în păstrare bunurile sechestrate.

Sumele în lei sau în valută, titlurile de valoare, obiectele din metale prețioase, pietrele prețioase, obiectele de artă, colecțiile de valoare și altele asemenea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi, la unități specializate. Cel care primește bunurile în custodie semnează procesul-verbal de sechestrul.

În toate cazurile, executorul judecătoresc păstrează dovada depunerii.”

140. Articolul 420 va avea următorul cuprins:

“Obiectele sechestrate se vor putea strămuta de către executorul judecătoresc din locul unde s-au urmărit”.

141. Articolul 421 va avea următorul cuprins:

“Art.421. - În cazul în care custode este altă persoană decât debitorul, acesta va avea dreptul la o plată ce se va fixa de executorul judecătoresc, ținând seama de activitatea depusă, stabilind, totodată, și modalitatea de plată.”

142. Articolul 423 se abrogă.**143. Articolul 424 se abrogă.****144. Articolul 425 va avea următorul cuprins:**

“Art.425. - Dacă privitor la un bun ce se sechestrează există un drept de gaj sau privilegiu constituit în favoarea unei alte persoane, executorul judecătoresc, luând cunoștință despre acest drept, va înștiința acea persoană despre aplicarea sechestrului.”

145. Articolul 427 se abrogă.**146. Articolul 428 va avea următorul cuprins:**

“Art.428.- Debitorul sau o altă persoană interesată va putea solicita încetarea sau suspendarea urmăririi, numai dacă depune valoarea ce i se cere sau, după caz, valoarea bunului reclamat la o unitate specializată, la dispoziția instanței de executare.

Totodată, persoanele arătate la alin.1 vor fi obligate să înmâneze executorului judecătoresc recipisa de consemnare și o copie de pe cererea de suspendare sau încetare a executării silite, adresată instanței competente. Până la soluționarea cererii de către instanță, urmărirea se va opri în tot sau în parte.

Asupra cererii de încetare sau suspendare a executării silite, instanța de executare se va pronunța prin încheiere, potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială.

În orice alt caz, urmărirea va continua, dispozițiile art.399 și următoarele fiind aplicabile.”

147. Art.429 se abrogă.**148. Art.430 va avea următorul cuprins:**

“Art.430.- Creditorii debitorului urmărit nu pot solicita încetarea sau suspendarea urmăririi potrivit art. 428, afară de cazul în care legea prevede altfel.”

149. Secțiunea III din Capitolul II al Cărții V va avea următoarea denumire: “Vânzarea bunurilor mobile urmărite”.

150. Articolul 431 va avea următorul cuprins:

“Art.431.- Executorul judecătoresc poate proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație publică, vânzare directă și prin alte modalități admise de lege.

Executorul judecătoresc, cu acordul creditorului, poate să-i încuviințeze debitorului să procedeze el însuși la valorificarea bunurilor sechestrate . În acest caz, debitorul este obligat să-l informeze în scris pe executor despre ofertele primite, indicând, după caz, numele sau denumirea și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă se angajează să consemneze prețul propus.”

151. După articolul 431 se introduce un nou articol, 431¹, care va avea următorul cuprins:

“Art. 431¹.- Dacă valorificarea bunurilor urmează să se facă prin vânzare la licitație publică, executorul judecătoresc, în termen de cel mult o zi de la întocmirea procesului - verbal de sechestru sau de la expirarea termenului prevăzut la art. 431 alin. 2, va fixa data, ora și locul licitației. “

152. Articolul 432 va avea următorul cuprins:

“Art. 432.- Vânzarea la licitație se va face la locul unde se află bunurile sechestrate sau, dacă există motive temeinice, în alt loc.”

153. Articolul 433 va avea următorul cuprins:

“Art. 433. - Executorul judecătoresc îl va înștiința pe debitor despre data, ora și locul vânzării la licitație. “

154. Art. 434 va avea următorul cuprins:

“Art.434 – Vânzarea nu se va putea face în mai puțin de două săptămâni, nici în mai mult de 2 luni de la data procesului-verbal de sechestru sau de la expirarea termenului prevăzut la art.431 alin.2.”

155. Articolul 436 va avea următorul cuprins:

“Art.436. – De asemenea, dacă bunurile sunt supuse pieirii sau stricăciunii, executorul judecătoresc va putea chiar din oficiu să scurteze termenul de vânzare.”

156. Articolul 437 va avea următorul cuprins:

“Art. 437. - Cu cel puțin 3 zile înainte de ținerea licitației, executorul judecătoresc va afișa publicația de vânzare la locul licitației, la sediul organului de executare, al primăriei de la locul vânzării bunurilor și al instanței de executare, iar atunci când apreciază că este necesar, vânzarea la licitație va fi anunțată și într-un ziar de largă circulație.

În cazul nerespectării dispozițiilor prevăzute la alin.1, la cererea părții interesate, executorul judecătoresc poate fi obligat la despăgubiri și sancționat cu amendă de la 500 000 la 2 000 000 lei. În acest caz, instanța se va pronunța prin încheiere executorie, fără drept de apel.”

157. Articolul 438 va avea următorul cuprins:

“Art. 438. - Dacă, din cauza unei contestații sau a unei învoielii între părți, ziua vânzării s-a amânat de către autoritatea competentă, se vor face alte anunțuri, potrivit art. 437.”

158. Articolul 439 va avea următorul cuprins:

“Art. 439. - Publicațiile de vânzare vor cuprinde data, ora și locul licitației, enumerarea bunurilor ce vor fi oferite spre vânzare, cu indicarea pentru fiecare a prețului de începere a licitației.

Costul acestor publicații se va avansa de către creditor în contul bunurilor urmărite. “

159. După articolul 439 se introduce un nou articol, 439¹, care va avea următorul cuprins:

“Art.439¹ – Poate participa la licitație orice persoană care, cel mai târziu până la începerea vânzării la licitație publică, a consemnat, la dispoziția executorului judecătoresc, cel puțin 10% din prețul de începere a licitației pentru bunurile pe care intenționează să le cumpere.”

160. Articolul 442 va avea următorul cuprins:

“Art. 442.- Vânzarea la licitație se va face în mod public de către executorul judecătoresc, care va oferi spre vânzare fiecare bun în parte sau mai multe bunuri împreună, în funcție de natura și destinația lor.”

161. Articolul 443 va avea următorul cuprins:

“Art. 443. - Prețul de la care începe licitația este cel prevăzut în procesul-verbal de sechestrul sau, după caz, stabilit prin expertiză.

Bunul se adjudecă aceluia care, după trei anunțuri succesive, făcute la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, oferă prețul cel mai mare, chiar și atunci când, în lipsă de alți concurenți, acesta a fost singurul ofertant.

Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit.”

162. Articolul 444 va avea următorul cuprins:

“Art. 444. - După adjudecarea bunului, adjudecatarul este obligat să depună imediat sau la cerere, într-un termen de cel mult 5 zile, întregul preț, în numerar ori cu ordin de plată sau orice alt instrument legal de plată. În caz contrar, licitația sau, după caz, o altă modalitate de valorificare a bunului se va relua, iar primul adjudecatar este răspunzător atât de scăderea prețului obținut la a doua vânzare, cât și de cheltuielile făcute pentru aceasta. Aceste sume se vor stabili de către executorul judecătoresc prin proces-verbal cu putere de titlu executoriu și se vor reține cu precădere din suma depusă conform art. 439¹.

Executorul judecătoresc va consemna de îndată sumele de bani încasate, păstrând dovada consemnării. Despre aceasta el va face mențiune și în procesul-verbal de licitație.”

163. Articolul 445 va avea următorul cuprins:

“Art. 445. - Creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 75% din prețul de începere a licitației.

În cazul în care adjudecatar este însuși creditorul urmăritor, iar la urmărire nu participă alți creditori, sau aceștia se află într-un rang de preferință inferior creditorului adjudecatar, el va putea depune în contul prețului creanța sa, în tot sau în parte . “

164. Articolul 446 va avea următorul cuprins:

“Art. 446. - Licitatia se va închide de îndată ce din sumele obținute se pot acoperi creanțele care se urmăresc, precum și toate cheltuielile de executare.”

165. Articolul 447 va avea următorul cuprins:

“Art. 447. - După închiderea licitației, executorul judecătoresc va întocmi un proces-verbal despre desfășurarea și rezultatul acesteia, care va fi semnat de executor, creditor, debitor, precum și de adjudecator.

Executorul judecătoresc va elibera, sub semnătura sa, fiecărui adjudecator în parte, o dovadă care va cuprinde data și locul licitației, numele adjudecatorului, indicarea bunului adjudecat și, după caz, a prețului plătit sau care urmează a fi plătit.

În toate cazurile, predarea bunului se va face după achitarea integrală a prețului.”

166. Articolul 448 va avea următorul cuprins:

“Art. 448. - În cazul în care bunul sechestrat nu s-a putut vinde în condițiile prezentei secțiuni, orice creditor care, potrivit legii, putea cere executarea silită asupra bunurilor mobile ale debitorului îl poate prelua în contul creanței sale la preț indicat de art. 443 alin. 1. Dacă acest preț este mai mare decât valoarea creanței, creditorul poate prelua bunul numai dacă depune, în condițiile art.444 alin.1, suma de bani ce reprezintă diferența dintre preț și valoarea creanței.

Dacă mai mulți creditori vor să preia bunul în condițiile alin. 1, acesta va fi atribuit potrivit ordinii de preferință stabilite de art.563 și 564.

Bunurile sechestrate, care nu au putut fi valorificate în condițiile prezentei secțiuni, rămân indisponibilizate cel mult 6 luni. În cursul acestui termen, executorul poate proceda din nou la valorificarea acestor bunuri. Dacă nici după expirarea acestui termen bunurile nu pot fi valorificate, ele se restituie debitorului.”

167. Articolul 449 va avea următorul cuprins:

“Art. 449. - În cazul vânzărilor făcute în condițiile prezentei secțiuni nu este admisibilă nici o cerere de desființare a vânzării împotriva terțului adjudecator care a plătit prețul, în afară de cazul în care a existat fraudă din partea acestuia.

Când adjudecator a fost creditorul, vânzarea va putea fi desființată, dacă există temeii de nulitate.”

168. Articolele 450 și 451 se abrogă.

169. Secțiunea V din Capitolul II al Cărții V va avea următoarea denumire: “Poprirea”.

170. Articolul 452 va avea următorul cuprins:

“Art.452. - Sunt supuse executării silite prin poprire sumele de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.”

171. Articolul 453 va avea următorul cuprins:

“Art.453. - Poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit.

Pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau de alocație pentru copii, precum și în cazul sumelor datorate cu titlu de despăgubiri pentru repararea pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, când executarea se face asupra salariului sau asupra altor venituri periodice cunoscute realizate de debitor, înființarea popririi se dispune de instanța de fond, din oficiu, de îndată ce hotărârea este executorie potrivit legii.”

172. Articolul 454 va avea următorul cuprins:

“Art.454. - Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art.452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.

În adresa de poprire se va pune în vedere celei de-a treia persoane, care devine potrivit alin.1 terț poprit, interdicția de a plăti debitorului sumele de bani sau bunurile mobile incorporale ce i le datorează ori pe care i le va datora, declarându-le poprite în măsura necesară pentru realizarea obligației ce se execută silit.

În cazul în care poprirea a fost înființată ca măsură de asigurare și nu a fost desființată până la obținerea titlului executoriu, se va comunica

terțului poprit copie certificată de pe titlul executoriu în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de art.456.

Indisponibilizarea sumelor de bani sau a bunurilor mobile incorporale poprite va înceta dacă debitorul consemnează, cu afecțatune specială, întreaga valoare a creanței la dispoziția creditorului urmăritor. Debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judecătoresc, care va înștiința de îndată pe terțul poprit.”

173. Articolul 455 va avea următorul cuprins:

“Art.455. - În cazurile prevăzute de art.453 alin. 2 poprirea rămâne în ființă și atunci când debitorul își schimbă locul de muncă la o altă unitate sau este pensionat. În aceste cazuri, unitatea de la care pleacă debitorul va trimite actele prin care s-a înființat poprirea unității la care se află noul loc de muncă al debitorului sau organului competent de ocrotire socială care, de la data primirii acestor acte, devine terț poprit.

Dacă debitorul părăsește unitatea fără ca aceasta să cunoască noul loc de muncă, ea îl va încunoștința pe creditor despre această împrejurare. După aflarea noului loc de muncă al debitorului, creditorul îl va aduce la cunoștința unității de la care debitorul a plecat, pentru a se proceda potrivit alin.1.”

174. Articolul 456 va avea următorul cuprins:

“Art.456. - În termen de 15 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor, de la scadența acestora, terțul poprit este obligat:

a) să consemneze suma de bani sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite și să trimită dovada executorului, în cazul popririi prevăzute la art.453 alin.1.

b) să plătească direct creditorului suma reținută și cuvenită acestuia, în cazul popririlor prevăzute de art.453 alin.2.La cererea creditorului, suma îi va fi trimisă la domiciliul indicat sau, dacă este cazul, la reședința indicată, cheltuielile de trimitere fiind în sarcina debitorului.

Dacă sunt înființate mai multe popriri, terțul poprit va proceda potrivit alin.1, comunicând, după caz, executorului ori creditorilor arătați la lit.a și b din același alineat, sumele și adresa celorlalți creditori, precum și sumele poprite de fiecare în parte.”

175. Articolul 457 va avea următorul cuprins:

“Art.457. - În cazul debitorului titular de conturi bancare, poprirea se înființează potrivit art.453.

La data sesizării societății bancare potrivit alin.1, sumele existente, precum și cele provenite din încasările viitoare sunt indisponibilizate în măsura necesară realizării creanței. Din momentul indisponibilizării și până la achitarea integrală a obligațiilor prevăzute în titlul executoriu, terțul poprit nu va face nici o altă plată sau altă operațiune care ar putea diminua suma indisponibilizată, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozițiile alin.2 sunt aplicabile și în cazurile în care poprirea se înființează asupra titlurilor de valoare sau a altor bunuri mobile incorporale urmăribile ce se află în păstrare la unități specializate.”

176. Articolul 458 va avea următorul cuprins:

“Art.458. - Executorul judecătoresc va proceda la eliberarea sau distribuirea sumei de bani consemnate, numai după împlinirea termenului de 15 zile de la primirea dovezii de consemnare a acestei sume.

Creditorilor care nu locuiesc sau nu-și au sediul în localitatea unde funcționează executorul, acesta le va trimite sumele plătite de terțul poprit pe cheltuiala debitorului.”

177. Articolul 459 va avea următorul cuprins:

“Art.459. - În cazul în care în care sunt înființate mai multe popriri și sumele convenite creditorilor depășesc suma urmăribilă din veniturile debitorului, terțul poprit, în termenul prevăzut de art.458 alin. 1, va reține și consemna suma urmăribilă și va depune dovada consemnării la executorul judecătoresc. Distribuirea se va face potrivit dispozițiilor art.562-571 .”

178. Articolul 460 va avea următorul cuprins:

“Art.460. - Dacă terțul poprit nu-și îndeplinește obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, pot sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.

Instanța va cita creditorul urmăritor, debitorul și terțul poprit și, dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit datorează sume de bani debitorului, va da o hotărâre de validare a popririi prin care va

obliga terțul poprit să plătească creditorului , în limita creanței, suma datorată debitorului, iar, în caz contrar, va hotărî desființarea popririi. Terțul poprit care, cu rea-credință, a refuzat să-și îndeplinească obligațiile privind efectuarea popririi, va putea fi amendat, prin aceeași hotărâre, cu o sumă cuprinsă între 200.000 și 5.000.000 lei.

Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente în viitor, validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

După validarea popririi, terțul poprit va proceda, după caz, la consemnarea sau plata prevăzută la art.456. În caz de nerespectare a acestor obligații, executarea silită se va face împotriva terțului poprit, pe baza hotărârii de validare.”

179. Articolul 461 se abrogă.

180. Articolul 461¹ se abrogă.

181. Articolul 462 va avea următorul cuprins:

“Art.462. - Dacă poprirea a fost înființată asupra unor titluri de valoare sau asupra altor bunuri mobile incorporale, executorul va proceda la valorificarea lor potrivit dispozițiilor secțiunii III din prezentul capitol, ținând seama și de reglementările speciale referitoare la aceste bunuri, precum și la eliberarea sau distribuirea sumelor obținute potrivit art.562-571.”

182. Capitolul III din Cartea V va avea următoarea denumire: “Urmărirea silită asupra veniturilor bunurilor imobile”.

183. Secțiunea I a Capitolului III din Cartea V va avea următoarea denumire: “Urmărirea fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini”.

184. Articolul 463 va avea următorul cuprins:

“Art.463. – Fructele neculese și recoltele prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, nu se pot urmări decât pe bază de titluri executorii, ele se pot însă sechestra potrivit art.591 și următoarele.”

185. Articolul 466 va avea următorul cuprins:

“Art.466. - Dispozițiile art.415-419, art.421 și art.422 se aplică în mod corespunzător.”

186. Articolul 467 se abrogă.**187. Articolul 468 se abrogă.****188. Articolul 469 va avea următorul cuprins:**

“Art.469. - Executorul judecătoresc va hotărî, după caz, vânzarea fructelor sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini sau după ce vor fi culese.”

189. Articolul 470 va avea următorul cuprins:

“Art.470. - Dispozițiile art.437 și următoarele, precum și ale art.562-571 se aplică în mod corespunzător.”

190. Articolele 471 și 472 se abrogă.**191. Articolele 473 – 487 se abrogă.**

192. Capitolul IV al Cărții V se va denumi “Urmărirea silită asupra bunurilor imobile” și va avea următorul cuprins:

“Capitolul IV
Urmărirea silită asupra bunurilor imobile

Secțiunea I
Bunuri imobile care pot fi urmărite

Art.488. - Sunt urmăribile bunurile imobile prin natura lor, afară de excepțiile prevăzute de lege.

Art.489.- Bunurile imobile prin destinație nu pot fi urmărite decât o dată cu imobilul prin natura lui de care sunt atașate.

Art.490.- Pot forma obiectul urmăririi silite imobiliare și dreptul de uzufruct asupra unui lucru imobil, precum și dreptul de suprafață.

Dreptul de servitute poate fi urmărit silit numai o dată cu fondul dominant căruia îi profită.

Art.491.- Imobilul unui minor sau al unei persoane puse sub interdicție nu poate fi urmărit silit înaintea urmăririi mobilelor sale.

Dispozițiile alin.1 nu împiedică executarea silită asupra unui imobil aflat în proprietatea comună a minorului sau a persoanei puse sub interdicție și a unei persoane cu capacitate deplină de exercițiu, dacă obligația prevăzută în titlul executoriu este comună.

Art.492.- Creditorul ipotecar poate urmări imobilele debitorului său care nu au fost afectate pentru garantarea creanței sale, numai dacă valoarea imobilului ipotecat nu este suficientă pentru a acoperi creanța pusă în executare.

În cazul în care se urmărește un imobil ipotecat înstrăinat, dobânditorul acestui bun, care nu este personal obligat pentru creanța ipotecară, poate să ceară instanței de executare urmărirea altor imobile ipotocate pentru aceeași obligație, aflate în posesiunea debitorului principal. Până la soluționarea cererii, urmărirea imobilului ipotecat este suspendată.

Art.493.- Creditorii personali ai unui debitor coindivizar sau codevălmaș nu vor putea să urmărească partea acestuia din imobilele aflate în indiviziune sau devălmășie, ci vor trebui să ceară mai întâi împărțeala acestora.

Creditorii personali pot urmări însă cota- parte determinată a debitorului lor din imobilul aflat în coproprietate, fără a mai fi necesar să ceară împărțeala.

Secțiunea II

Formalitățile premergătoare vânzării la licitație

Art.494.- Imobilele urmărite silit se valorifică prin vânzare la licitație publică, vânzare directă și prin alte modalități admise de lege. Dispozițiile art.431 sunt aplicabile.

Art.495.- În cazul în care obiectul executării silite îl formează mai multe bunuri imobile distincte ale debitorului, procedura de vânzare prin licitație publică se va îndeplini pentru fiecare bun în parte.

Art.496 - În vederea identificării imobilului urmărit, executorul judecătoresc se va deplasa la locul unde este situat acesta și va încheia un proces-verbal de situație. Procesul-verbal va cuprinde, pe lângă datele prevăzute la art.504 alin.1 pct.1-3, 5,6 și 13, și descrierea cât mai amănunțită a imobilului urmărit.

Art.497.- Somația ce va fi comunicată debitorului va cuprinde pe lângă cele arătate de art. 387 și datele de identificare a imobilului cuprinse în procesul-verbal de situație, precum și mențiunea că s-a luat măsura înscrierii în documentele de publicitate imobiliară.

Executorul va lua măsuri ca somația prevăzută la alin. 1 să fie înscrisă în documentele de publicitate imobiliară. Din acest moment orice act de înstrăinare sau constituire de drepturi reale cu privire la imobilul urmărit este nul, afară de cazul în care creditorul sau judecatorul s-a declarat de acord cu acel act ori debitorul sau dobânditorul imobilului a consemnat sumele necesare acoperirii creanțelor ce se urmăresc, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare.

Art.498. - Închirierile sau arendările, precum și cesiunile de venituri făcute de debitor sau deținător după data înscrierii somației arătate la art. 497 alin. 1 vor fi anulate la cererea creditorului urmărit sau a judecatorului.

Închirierile sau arendările anterioare înscrierii somației pot fi anulate, în tot sau în parte, numai dacă au fost făcute în fraudă creditorilor.

Chiriile sau arenzile plătite debitorului urmărit înainte de scadență nu pot fi opuse creditorilor urmăritori sau judecatorului.

Art.499.- După primirea somației, debitorul poate cere instanței de executare să-i încuviințeze ca plata integrală a datoriei, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare, să se facă din veniturile imobilului urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de 6 luni.

Instanța sesizată potrivit alin.1 va cita părțile în camera de consiliu și se va pronunța de îndată prin încheiere irevocabilă. În caz de admitere a cererii debitorului, instanța va dispune suspendarea urmăririi silite imobiliare.

Pentru motive temeinice, creditorul poate solicita instanței reluarea urmăririi înainte de expirarea termenului de 6 luni, dispozițiile alin.2 fiind aplicabile în mod corespunzător.

Secțiunea III Vânzarea la licitație

Art.500 - Dacă în termen de 15 zile de la primirea somației debitorul nu plătește datoria, executorul judecătoresc va începe procedura de vânzare.

Executorul va stabili de îndată prețul de vânzare, iar în cazul în care consideră necesar va cere părerea unui expert. Dispozițiile art.411 alin. 3 sunt aplicabile.

Totodată, executorul va cere organului care ține documentele de publicitate imobiliară să-i comunice drepturile reale și alte sarcini care grevează imobilul urmărit. Titularii acestor drepturi vor fi înștiințați despre executare și citați la termenele fixate pentru vânzarea imobilului.

Art.501.- După emiterea somației și în tot cursul executării silite executorul judecătoresc poate numi un administrator - sechestru dacă această măsură este necesară în vederea unei mai bune administrări a imobilului urmărit, precum încasarea veniturilor, efectuarea cheltuielilor necesare și apărarea în litigiile privitoare la acest bun. De asemenea, la cererea creditorului, executorul va numi un administrator-sechestru.

Administrator – sechestru poate fi numit creditorul, debitorul sau o altă persoană fizică ori juridică.

Administratorul – sechestru va consemna veniturile încasate și va depune recipisa la executor.

Când administrator – sechestru este numită o altă persoană decât debitorul, executorul îi va fixa drept remunerare o sumă, ținând seama de activitatea depusă, stabilind, totodată, și modalitatea de plată.

Art.502.- În cazul neîndeplinirii obligațiilor stabilite în sarcina sa, administratorul – sechestru, la cererea oricărei persoane interesate, poate fi revocat de către executorul judecătoresc.

De asemenea, la cerere, administratorul – sechestru poate fi obligat la despăgubiri de către instanța de executare.

Art.503.- Dacă debitorul nu are alt mijloc de viață decât veniturile imobilului urmărit, la cererea acestuia, executorul judecătoresc, prin proces-verbal, poate să-i fixeze o cotă de cel mult 20% din aceste venituri pentru traiul lui și al familiei sale.

Împotriva măsurii luate de către executorul judecătoresc, cei interesați se pot adresa instanței de executare. Instanța va cita părțile în termen scurt, în camera de consiliu, și va hotărî prin încheiere irevocabilă.

Art.504.- În termen de 5 zile de la stabilirea prețului imobilului, executorul va întocmi și afișa un proces-verbal de punere în vânzare a acestuia care va cuprinde următoarele mențiuni:

- 1.denumirea și sediul organului de executare;
- 2.numărul dosarului de executare;
- 3.numele și calitatea executorului;

4.numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul debitorului și creditorului;

5.titlul executoriu în temeiul căruia se face urmărirea imobiliară;

6.identificarea imobilului și descrierea lui sumară;

7.prețul la care a fost evaluat imobilul;

8.data, ora și locul vânzării la licitație;

9.invitația pentru toți cei care pretind vreun drept asupra imobilului să-l anunțe executorului înainte de data stabilită pentru vânzare;

10.invitația către toți cei care vor să cumpere imobilul să se prezinte la termenul de vânzare, la locul fixat în acest scop și, până la acel termen, să prezinte oferte de cumpărare;

11.mentiunea că ofertanții sunt obligați să depună, până la termenul de vânzare, o cauțiune reprezentând 10% din prețul la care a fost evaluat imobilul;

12.data afișării procesului-verbal;

13.semnătura și ștampila executorului judecătoresc.

Termenul stabilit pentru vânzare nu va fi mai scurt de 30 de zile și nici mai lung de 60 de zile de la afișarea procesului-verbal la locul unde va avea loc licitația.

Procesul-verbal de punere în vânzare se va afișa la sediul organului de executare și al instanței de executare, la locul unde se află imobilul urmărit, la sediul primăriei în a cărei rază teritorială este situat imobilul, precum și la locul unde se desfășoară licitația, dacă acesta este altul decât locul unde este situat imobilul.

Executorul judecătoresc, la cererea celui interesat, va anunța vânzarea la licitație și într-un ziar de largă circulație.

Debitorul va fi înștiințat despre data, ora și locul vânzării.

Dispozițiile art.439 alin.2 sunt aplicabile.

Art.505. - În cazul în care se urmărește imobilul unui minor sau al unei persoane puse sub interdicție, o copie de pe procesul-verbal de punere în vânzare a imobilului se depune și la parchetul de pe lângă instanța de executare.

Art.506.- Persoanele care vor să cumpere imobilul la licitație sunt obligate să depună la o unitate bancară, la dispoziția executorului judecătoresc, până la termenul stabilit pentru vânzare, o cauțiune reprezentând 10% din prețul la care a fost evaluat imobilul. Dovada consemnării va fi atașată ofertei de cumpărare.

Nu au obligația de a depune cauțiunea prevăzută la alin. 1 creditorii care au creanțe în rang util, potrivit ordinii de preferință prevăzute de art. 563.

De asemenea, sunt dispensate de cauțiunea prevăzută la alin. 1 persoanele care, împreună cu debitorul, dețin imobilul urmărit în proprietate comună pe cote –părți.

Art.507.- Vânzarea se face la sediul organului de executare sau al instanței de executare ori la locul unde este situat imobilul sau în orice alt loc, dacă se consideră că este mai potrivit pentru buna valorificare a acestuia. În comune vânzarea se poate efectua și la sediul primăriei în raza căreia este situat imobilul.

Debitorul nu poate licita nici personal, nici prin alte persoane.

Art.508.- Vânzarea la licitație se face în mod public. Aceasta începe prin citirea de către executor a procesului - verbal de punere în vânzare și a ofertelor primite până la acea dată.

Executorul va oferi apoi spre vânzare imobilul, prin trei anunțuri succesive, la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, pornind de la prețul oferit care este mai mare decât cel la care s-a făcut evaluarea potrivit art. 500 alin. 2 sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest preț. Dacă după aceste anunțuri nu s-a oferit prețul la care imobilul a fost evaluat, executorul va reîncepe de îndată licitația de la suma ce reprezintă 80% din acest preț.

În cazul în care nu este oferit nici prețul redus potrivit alin.2, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru care se va face o nouă publicație în condițiile art. 504 alin.3. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 70% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația.

Creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic decât cel stabilit potrivit art.500 alin.2.

Executorul va declara adjudecatar persoana care, la termenul de licitație, a oferit prețul de vânzare potrivit alin. 2-4.

Art.509.- Executorul va întocmi un proces-verbal despre desfășurarea și rezultatul fiecărei licitații. În procesul-verbal vor fi menționați toți cei care au participat la licitație, sumele oferite de fiecare

participant, precum și adjudecatorul imobilului. Procesul - verbal va fi semnat de executor, creditor, debitor și de adjudecator.

Art.510.- Adjudecatorul imobilului va depune prețul la o unitate bancară, în termen de cel mult 30 de zile de la data vânzării, ținându-se seama de cauțiunea depusă în contul prețului.

Când adjudecator este un creditor el poate depune creanța sa în contul prețului, fiind obligat, dacă este cazul, să depună diferența de preț. Dacă există alți creditori care au un drept de preferință în condițiile art.563, el va depune până la concurența prețului de adjudecare și suma necesară pentru plata creanțelor lor, în măsura în care acestea nu sunt acoperite prin diferența de preț.

Art.511. - Dacă adjudecatorul nu depune prețul în termenul prevăzut de art.510 alin. 1, imobilul se va scoate din nou în vânzare în contul acestuia, el fiind obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și eventuala diferență de preț. Adjudecatorul va putea să achite la termenul de licitație prețul oferit inițial, în care caz va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.

Dacă la noul termen de licitație imobilul nu a fost vândut, fostul adjudecator este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea imobilului.

Suma datorată potrivit alin. 1 și 2 de fostul adjudecator se stabilește de executor prin procesul-verbal de licitație, care constituie titlu executoriu. Această sumă se va reține cu precădere din cauțiunea depusă.

Art.512.- După adjudecarea imobilului către unul dintre participanții la licitație, executorul, la cerere, va dispune restituirea cauțiunilor depuse de ceilalți participanți, procedând, când este cazul, potrivit dispozițiilor art.511 alin. 3.

Art.513. - La cererea adjudecatorului, executorul judecătoresc, cu acordul creditorului, poate stabili plata prețului în rate, numărul acestora, cuantumul și data scadenței lor, precum și suma care se plătește de îndată drept avans.

Secțiunea IV Actul de adjudecare

Art.514.- După plata integrală a prețului sau a avansului prevăzut de art. 513, dacă imobilul a fost vândut cu plata în rate, executorul, pe

baza procesului-verbal de licitație, va întocmi actul de adjudecare, care va cuprinde următoarele mențiuni:

- 1.denumirea și sediul organului de executare;
- 2.numele și calitatea executorului;
- 3.numărul și data procesului-verbal de licitație;
- 4.numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului și adjudecatarului;
- 5.prețul la care s-a vândut și modalitatea de achitare în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate;
- 6.datele de identificare a imobilului;
- 7.mențiunea că actul de adjudecare este titlu de proprietate și că poate fi înscris în documentele de publicitate imobiliară;
- 8.mențiunea că, pentru creditor, actul de adjudecare constituie titlu executoriu împotriva cumpărătorului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate;
- 9.semnătura și ștampila executorului, precum și semnătura adjudecatarului.

Art.515. - Un exemplar de pe actul de adjudecare se va preda dobânditorului spre a-i servi ca titlu de proprietate și pentru a fi înscris în documentele de publicitate imobiliară.

În cazul în care imobilul a fost vândut cu plata prețului în rate, executorul va înainta un exemplar al actului de adjudecare organului de publicitate imobiliară pentru a înscrie în documentele de publicitate imobiliară interdicția de înstrăinare și grevare a imobilului până la plata integrală a prețului și a dobânzii corespunzătoare.

Executorul va preda, totodată, un exemplar al actului de adjudecare creditorului urmăritor, care îi va servi ca titlu executoriu împotriva cumpărătorului, dacă acesta nu plătește diferența de preț.

Secțiunea V Efectele adjudecării

Art.516 - Prin actul de adjudecare proprietatea imobilului sau, după caz, un alt drept real care a făcut obiectul urmăririi silite se transmite de la debitor la adjudecatar.

Imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță, creditorii putându-și realiza aceste

drepturi numai din prețul obținut. Dacă prețul de adjudecare se plătește în rate, sarcinile se sting la plata ultimei rate.

Dacă imobilul a fost cumpărat cu plata prețului în rate, cumpărătorul nu îl va putea înstrăina sau greva, fără încuviințarea creditorilor urmăritori, înainte de plata integrală a prețului.

Art.517 – Locațiunea și celelalte acte juridice privitoare la imobil rămân în ființă sau, după caz, încetează, potrivit legii.

Plățile făcute înainte de scadență de către locatar sau alte persoane interesate sunt supuse dispozițiilor art.498 alin.3.

Secțiunea VI Dispoziții speciale

Art.518. - Orice cerere de evicțiune, totală sau parțială, a imobilului adjudecat se va prescrie în termen de 3 ani de la data înscrierii actului de adjudecare în documentele de publicitate imobiliară. Această prescripție curge și împotriva dispăruților, minorilor și a persoanelor puse sub interdicție.

Art.519.- În cazul în care cererea de evicțiune este introdusă înainte de împărțea prețului de adjudecare, instanța de executare, la solicitarea adjudecatarului, va putea să suspende, cu sau fără cauțiune, împărțea prețului până la judecarea definitivă a cererii de evicțiune.

Art.520. - Dacă a fost evins total sau parțial, adjudecatarul îl poate acționa pe debitorul urmărit pentru a fi despăgubit.

În măsura în care nu se poate îndestula de la debitor, adjudecatarul îi poate acționa pe creditorii care au încasat prețul de adjudecare, în limita sumei încasate de aceștia.”

193. Articolele 521 – 561 se abrogă.

194. Capitolul V din Cartea V se va numi “Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executarea silită” și va avea următorul cuprins:

“Capitolul V

Eliberarea și distribuirea sumelor
realizate prin executarea silită

Art.562. - Suma de bani realizată prin executarea silită se eliberează creditorului următor până la acoperirea integrală a drepturilor sale, iar suma rămasă disponibilă se predă debitorului.

Art.563. - În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor, executorul procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a) creanțele reprezentând cheltuieli făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, precum și orice alte cheltuieli făcute în interesul comun al creditorilor;

b) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

c) creanțele rezultând din obligația de întreținere, alocații pentru copii sau obligația de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

d) creanțele statului provenite din impozite, taxe și din alte obligații fiscale stabilite potrivit legii, din contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și la fondurile speciale;

e) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;

f) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;

g) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arenze;

h) creanțele reprezentând amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

i) alte creanțe.

În cazul creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

Procesul-verbal prin care executorul stabilește modul de distribuire a sumei potrivit alin.1 și 2 va fi supus încuviințării instanței de

executare, care se va pronunța în camera de consiliu, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.

Art.564. – Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art.563 alin.1 lit.e.

Art.565. – Cheltuielile de judecată, dobânzile și penalitățile sau alte asemenea accesorii ale creanței principale vor urma ordinea de preferință a acestei creanțe.

Art.566. – În cazul în care unul dintre titlurile depuse de creditorii urmăritori conține obligația debitorului de a plăti o sumă de bani în mod periodic, iar bunurile rămase în patrimoniul debitorului după efectuarea executării sau veniturile sale nu asigură plata în viitor a ratelor datorate, executorul sau partea interesată va sesiza instanța în a cărei rază teritorială se face executarea. Instanța va stabili suma globală cu care creditorul va participa la distribuirea sumei realizate prin urmărire. Încheierea se dă cu citarea părților și este supusă numai recursului.

Dacă debitorul a murit și se constată că, în raport cu numărul moștenitorilor, locul unde aceștia se găsesc, modul în care s-a făcut împărțeala moștenirii sau cu alte asemenea împrejurări, plata în rate a creanțelor este greu de realizat, instanța poate, la cererea creditorului, să procedeze potrivit alin.1, stabilind suma totală ce se cuvine creditorului, precum și suma pe care o va plăti fiecare moștenitor în parte.

Art.567. – Creanțele condiționale sau afectate de un termen suspensiv se vor plăti potrivit ordinii de preferință prevăzute de art.563.

Dacă condiția este rezolutorie, nu se va putea elibera creditorului suma convenită, decât dacă acesta va da o cauțiune sau va constitui o ipotecă către aceia care ar trebui să se folosească de această sumă în cazul îndeplinirii condiției.

Dacă condiția este suspensivă, suma convenită creditorului va fi distribuită creditorilor care vin după acesta, dacă aceștia vor da o cauțiune sau vor constitui o ipotecă pentru a garanta restituirea sumei primite în caz de îndeplinire a condiției.

În cazul în care creditorii prevăzuți la alin.2 și 3 nu dau o cauțiune sau nu constituie o ipotecă, suma se va consemna la o unitate bancară până la îndeplinirea condiției rezolutorii sau suspensive.

Art.568. – Dacă creanța este afectată de un termen suspensiv, aceasta se va plăti chiar dacă termenul nu s-a împlinit. Când o astfel de

creanță este fără dobândă, plata înainte de termen nu se va face decât dacă se scade dobânda cuvenită până la împlinirea termenului. Dacă, însă, creditorul nu este de acord să se facă scăderea, partea sa se va consemna la o unitate bancară, pentru a fi eliberată la împlinirea termenului.

Art.569. – Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare se poate face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când executorul va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea acesteia, cu citarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile.

În cazul valorificării bunurilor grevate de un drept de gaj ori ipotecă sau alte drepturi reale despre care a luat cunoștință în condițiile art.425 ori art.500 alin.3, executorul este obligat să încunoștințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost constituite aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului.

Art.570. – Despre eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, executorul va întocmi de îndată un proces-verbal, care se va semna de persoanele interesate care sunt prezente.

Cel nemulțumit de modul stabilit pentru eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare poate cere executorului să consemneze obiecțiile sale în procesul-verbal, care poate fi contestat în termen de 3 zile. Contestația suspendă de drept executarea. Judecata ei se face de urgență și cu precădere, cu citarea în termen scurt a părților.

Art.571. – După întocmirea procesului-verbal prevăzut de art.570 alin.1, nici un creditor nu mai este în drept să ceară a participa la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.”

195. Capitolul VI din Cartea V se va denumi “Predarea silită a bunurilor și executarea silită a obligațiilor de a face sau de a nu face” și va avea următorul cuprins:

“Capitolul VI

Predarea silită a bunurilor și executarea silită a altor obligații
de a face sau a obligațiilor de a nu face

Secțiunea I Dispoziții comune

Art.572.- În cazul în care obligația debitorului prevăzută în titlul executoriu constă în predarea unui bun ori a folosinței acestuia, în desființarea unei construcții, plantații sau altei lucrări ori în îndeplinirea oricărei alte activități stabilite pentru realizarea drepturilor creditorului, iar debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa în termenul prevăzut în somație, executorul sau, după caz, creditorul, în raport cu împrejurările cauzei și natura obligației ce se execută, va proceda fie la executarea silită, fie va sesiza instanța de executare în vederea aplicării unei amenzi civile.

Art.573. – Dacă creditorul justifică o nevoie urgentă sau există pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărire, președintele instanței de executare va putea dispune, prin încheiere irevocabilă, dată fără citarea părților, ca executarea silită a obligațiilor prevăzute la art.572 să se facă de îndată, fără somație.

Art.574. – Dacă în titlul executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii lucrului în cazul imposibilității predării acestuia, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților. Hotărârea este executorie și nu este supusă apelului. Suspendarea executării acestei hotărâri nu se va putea obține decât cu consemnarea sumei stabilite.

Pe baza cererii prevăzute la alin.1, instanța va putea înființa măsuri asigurătorii.

Secțiunea II

Predarea silită a bunurilor mobile

Art.575. – Dacă partea obligată să predea un bun mobil, determinat prin calitate și cantitate, nu-și îndeplinește obligația în termen de o zi de la primirea somației, predarea lui se va face prin executare silită.

Art.576. – În vederea executării silită a obligației prevăzute la art.575, executorul judecătoresc va ridica bunul urmărit de la debitor sau de la persoana la care se află, punându-l pe creditor în drepturile sale, stabilite prin titlul executoriu.

Art.577. – Executorul judecătoresc va încheia, în condițiile art.388, un proces-verbal despre îndeplinirea executării, stabilind, totodată, cheltuielile de executare pe care urmează să le plătească debitorul.

Procesul-verbal constituie titlu executoriu în privința cheltuielilor de executare stabilite în sarcina debitorului.

Secțiunea III

Predarea silită a bunurilor imobile

Art.578. – Dacă partea obligată să părăsească ori să predea un imobil nu-și îndeplinește această obligație în termen de 5 zile de la primirea somației, ea va fi îndepărtată prin executare silită iar imobilul va fi predat celui îndreptățit.

Art.579. – În vederea executării silite a obligației prevăzute la art.578, executorul judecătoresc va soma pe debitor să părăsească de îndată imobilul, iar în caz de împotrivire, va elibera imobilul cu ajutorul forței publice, punând pe creditor în drepturile sale.

Art.580. – Dacă executarea privește un imobil în care se găsesc bunuri mobile ce nu formează obiectul executării și pe care debitorul nu le ridică singur, executorul va încredința aceste bunuri în păstrarea unui custode, pe cheltuiala debitorului.

Art.580¹ - Despre îndeplinirea executării potrivit prevederilor prezentei secțiuni, executorul judecătoresc va întocmi un proces-verbal, dispozițiile art.577 fiind aplicabile.

Secțiunea IV

Executarea silită a altor obligații de a face sau a obligațiilor de a nu face

Art.580² - Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.

Art.580³ . - Dacă obligația de a face nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unei amenzi civile. Instanța sesizată de creditor poate obliga pe debitor, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să plătească, în favoarea statului, o amendă civilă de la 200.000 la 500.000 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

Pentru acoperirea prejudiciilor cauzate prin neîndeplinirea obligației prevăzute la alin.1, creditorul poate cere obligarea debitorului la daune interese. Dispozițiile art.574 sunt aplicabile.

Art.580⁴.- Dispozițiile prevăzute în secțiunea de față sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul când titlul executoriu cuprinde o obligație de a nu face.

Creditorul va putea cere instanței de executare să fie autorizat, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să desființeze el însuși sau prin alte persoane, dacă este cazul, pe socoteala debitorului, lucrările făcute de acesta împotriva obligației de a nu face.

Art.580⁵. – În cazurile prevăzute de art.580² și 580⁴, dacă debitorul se opune la executarea obligației de către creditor, acesta va putea obține, prin intermediul executorului judecătoresc, concursul organelor de poliție, jandarmerie sau al altor agenți ai forței publice, după caz.

196. Cartea VI se va intitula “Cartea VI - Proceduri speciale”.

197. Alineatul 3 al articolului 581 va avea următorul cuprins:

“Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecata asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar redactarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare”.

198. Articolul 582 va avea următorul cuprins:

“Art.582. – Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art.581 alin.3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanțelor președințiale se poate face contestație.”

199. Capitolul IV din Cartea VI se va denumi “Măsurile de asigurare” și va avea următorul cuprins:

“Capitolul IV
Măsurile de asigurare
Secțiunea I
Sechestrul asigurator

Art.591. – Creditorul care nu are titlul executoriu, dar a cărui creanță este constatată prin act scris și este exigibilă, poate solicita înființarea unui sechestrul asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale debitorului, dacă dovedește că a intentat acțiune. El poate fi obligat la plata unei cauțiuni în quantumul fixat de către instanță.

Același drept îl are și creditorul a cărui creanță nu este constatată în scris, dacă dovedește că a intentat acțiune și depune, o dată cu cererea de sechestrul, o cauțiune de jumătate din valoarea reclamată.

Instanța poate încuviința sechestrul asigurator chiar dacă creanța nu este exigibilă, în cazurile în care debitorul a micșorat prin fapta sa asigurările date creditorului sau nu a dat asigurările promise ori atunci când este pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să-și ascundă ori să-și risipească averea sa. În aceste cazuri, creditorul trebuie să dovedească îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de alin.1 și să depună o cauțiune al cărei quantum va fi fixat de către instanță.

Art.592. – Cererea de sechestrul asigurator se adresează instanței care judecă procesul.

Instanța va decide de urgență, în camera de consiliu, fără citarea părților, prin încheiere executorie, fixând, totodată, dacă este cazul, quantumul cauțiunii și termenul înăuntrul căruia urmează să fie depusă aceasta. Încheierea este supusă numai recursului, în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea în termen scurt a părților.

Dispozițiile art.581 alin.3 privitoare la pronunțarea și redactarea hotărârii se aplică atât la soluționarea cererii cât și la judecarea recursului.

Nedepunerea cauțiunii în termenul fixat de instanță atrage desființarea de drept a sechestrului. Aceasta se constată prin încheiere irevocabilă, dată fără citarea părților.

Art.593. – Măsura sechestrului asigurator se aduce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor privitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

În cazul bunurilor mobile, executorul va aplica sechestrul asupra bunurilor urmăribile numai în măsura necesară realizării creanței.

Sechestrul asigurator pus asupra unui imobil se va înscrie de îndată în documentele de publicitate imobiliară. Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelor care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv.

Împotriva modului de aducere la îndeplinire a măsurii sechestrului, cel interesat va putea face contestație.

Art.594. – Dacă debitorul va da, în toate cazurile, garanție îndestulătoare, instanța va putea ridica, la cererea debitorului, sechestrul asigurator. Cererea se soluționează în camera de consiliu, de urgență și cu citarea în termen scurt a părților, prin încheiere supusă numai recursului în termen de 5 zile de la pronunțare. Recursul se judecă de urgență și cu precădere. Dispozițiile art.592 alin.3 se aplică în mod corespunzător.

Art.595. – În cazul în care cererea principală, în temeiul căreia a fost încuviințată măsura de asigurare, a fost anulată, respinsă sau perimată, prin hotărâre irevocabilă, debitorul poate cere ridicarea măsurii de către instanța care a încuviințat-o. Asupra cererii, instanța se pronunță prin încheiere irevocabilă, dată fără citarea părților. Dispozițiile art.593 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art.596. – Valorificarea bunurilor sechestrate nu se va putea face decât după ce creditorul a obținut titlul executoriu.

Secțiunea II Poprirea asiguratorie

Art.597. – Poprirea asiguratorie se poate înființa asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, în condițiile stabilite de art.591.

Dispozițiile art.592-595 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea III Sechestrul judiciar

Art.598. – Ori de câte ori există un proces asupra proprietății sau a altui drept real principal, asupra posesiunii unui bun mobil sau imobil, ori asupra folosinței sau administrării unui bun proprietate comună, instanța competentă pentru judecarea cererii principale va putea să încuviințeze, la cererea celui interesat, punerea sub sechestrul judiciar a bunului, dacă această măsură este necesară pentru conservarea dreptului respectiv.

Art.599. – Se va putea, de asemenea, încuviința sechestrul judiciar, chiar fără a exista proces:

1. asupra unui bun pe care debitorul îl oferă pentru liberațiunea sa;
2. asupra unui bun cu privire la care cel interesat are motive temeinice să se teamă că va fi sustras, distrus ori alterat de posesorul său actual;
3. asupra unor bunuri mobile care alcătuiesc garanția creditorului, când acesta învederează insolvabilitatea debitorului său sau când are motive temeinice să bănuiască că debitorul va fugi ori să se teamă de sustrageri sau deteriorări.

În aceste cazuri, competentă este instanța în raza căreia se află bunul.

Art.600. – Cererea de sechestrul judiciar se judecă de urgență, cu citarea părților. În caz de admitere, instanța va putea să oblige pe reclamant la darea unei cauțiuni, iar în cazul bunurilor imobile se va proceda potrivit art.593 alin.3. Dispozițiile art.592 alin.3 se aplică în mod corespunzător.

Paza bunului sechestrat va fi încredințată persoanei desemnate de părți de comun acord, iar în caz de neînțelegere, unei persoane desemnate de instanță, care va putea fi chiar deținătorul bunului. În acest scop, executorul judecătoresc se va deplasa la locul situării bunului ce urmează a fi pus sub sechestrul și-l va da în primire, pe bază de proces-verbal, administratorului-sechestrul. Un exemplar al procesului-verbal va fi înaintat și instanței care a încuviințat măsura.

Administratorul-sechestrul va putea face toate actele de conservare și administrare, va încasa orice venituri și sume datorate și va putea plăti datorii cu caracter curent, precum și cele constatate prin titlu executoriu. De asemenea, el va putea sta în judecată în numele părților litigante cu privire la bunul pus sub sechestrul, dar numai cu autorizarea prealabilă a instanței care l-a numit.

Dacă administrator-sechestru a fost numită o altă persoană decât deținătorul, instanța va fixa, pentru activitatea depusă, o sumă drept remunerare, stabilind, totodată, și modalitățile de plată.

Art.601. – În cazuri urgente, președintele instanței va putea numi, prin încheiere irevocabilă dată fără citarea părților, un administrator provizoriu până la soluționarea cererii de sechestru judiciar.”

200. Alineatul 1 al articolului 612 va avea următorul cuprins:

“Cererea de divorț va cuprinde, pe lângă cele prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, numele copiilor minori născuți din căsătorie sau care se bucură de situația legală a copiilor născuți din căsătorie.”

201. Alineatul 6 al articolului 612 va avea următorul cuprins:

“Interogatoriul nu poate fi cerut pentru dovedirea motivelor de divorț”.

202. Articolele 643 – 673 se abrogă.

203. După Capitolul VII din Cartea VI se introduce un nou capitol, VII¹, intitulat “Procedura împărțelii judiciare”, care va avea următorul cuprins:

“Capitolul VII¹
Procedura împărțelii judiciare

Art.673¹. – Judecarea oricărei cereri de împărțeală privind bunuri asupra cărora părțile au un drept de proprietate comună se face cu procedura prevăzută în capitolul de față, în afara cazurilor în care legea stabilește o altă procedură.

Art.673².- Reclamantul este obligat să arate în cerere persoanele între care urmează a avea loc împărțeala, titlul pe baza căruia se cere împărțeala, toate bunurile supuse împărțelii, evaluarea lor, locul unde acestea se află, precum și persoana care le deține sau le administrează.

Art.673³. – La prima zi de înfățișare, dacă părțile sunt prezente, instanța le va cere declarații cu privire la fiecare dintre bunurile supuse

împărțelii și va lua act, când este cazul, de recunoașterile și acordul lor cu privire la existența bunurilor, locul unde se află și valoarea acestora.

Art.673⁴.- În tot cursul procesului, instanța va stăruia ca părțile să împartă bunurile prin bună învoială.

Dacă părțile ajung la o înțelegere cu privire la împărțirea bunurilor, instanța va hotărî potrivit învoielii lor. Împărțea se poate face prin bună învoială și dacă printre cei interesați se află minori sau persoane puse sub interdicție, însă numai cu încuviințarea prealabilă a autorității tutelare, precum și, dacă este cazul, a ocrotitorului legal.

În cazul în care înțelegerea privește împărțirea numai a anumitor bunuri, instanța va lua act de această învoială și va pronunța o hotărâre parțială, continuând procesul pentru celelalte bunuri.

Dispozițiile art.271-273 sunt aplicabile.

Art.673⁵. – Dacă părțile nu se învoiesc, instanța va stabili bunurile supuse împărțelii, calitatea de copărtăș, cota-parte ce se cuvine fiecăruia și creanțele născute din starea de proprietate comună pe care copărtășii le au unii față de alții. Dacă se împarte o moștenire, instanța va mai stabili datoriile transmise prin moștenire, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, precum și sarcinile moștenirii.

Instanța va face împărțea în natură. În temeiul celor stabilite potrivit alin.1, ea procedeză la formarea loturilor și la atribuirea lor. În cazul în care loturile nu sunt egale în valoare, ele se întregesc printr-o sumă în bani.

Art.673⁶.- Dacă pentru formarea loturilor sunt necesare operații de măsurătoare, evaluare și altele asemenea, pentru care instanța nu are date suficiente, ea va da o încheiere prin care va stabili elementele arătate la art.673⁵ alin.1, întocmind în mod corespunzător minuta prevăzută de art.258. Prin aceeași încheiere, instanța va dispune efectuarea unei expertize pentru formarea loturilor.

Raportul de expertiză va arăta evaluarea și criteriile avute în vedere la stabilirea acesteia, va indica dacă bunurile pot fi comod partajabile în natură și în ce mod anume, propunând loturile ce urmează a fi atribuite.

Art.673⁷. – În cazul în care, după pronunțarea încheierii prevăzute de art.673⁶ alin.1, dar mai înainte de pronunțarea hotărârii de împărțea se constată că există și alți copărtăș sau că au fost omise unele bunuri care trebuiau supuse împărțelii, fără ca, privitor la acești copărtăș sau acele bunuri, să fi avut loc o dezbatere contradictorie, instanța va putea da o nouă încheiere, care va cuprinde, după caz, și copărtășii sau

bunurile omise. În aceleași condiții, instanța poate, cu consimțământul tuturor copărtașilor, să scoată un bun care a fost cuprins din eroare în masa de împărțit.

Art.673⁸.- Încheierile prevăzute la art.673⁶ alin.1 și 673⁷ pot fi atacate cu apel mai înainte de pronunțarea hotărârii, dacă apelul privește stabilirea calității de copărtași, cota parte ce se cuvine fiecăruia ori masa bunurilor supuse împărțelii. Dacă aceste încheieri nu au fost atacate în ceea ce privește stabilirea calității de copărtaș, cota parte convenită fiecăruia ori masa bunurilor supuse împărțelii, ele nu mai pot fi supuse apelului o dată cu hotărârea asupra fondului procesului.

Art.673⁹.- La formarea și atribuirea loturilor, instanța va ține seama, după caz, și de acordul părților, mărimea cotei părți ce se cuvine fiecăruia din masa bunurilor de împărțit, natura bunurilor, domiciliul și ocupația părților, faptul că unii dintre copărtași, înainte de a se cere împărțeala, au făcut construcții, îmbunătățiri cu acordul copărtașilor sau altele asemenea.

Art.673¹⁰.- În cazul în care împărțeala în natură a unui bun nu este posibilă sau ar cauza o scădere importantă a valorii acestuia ori i-ar modifica în mod păgubitor destinația economică, la cererea unuia dintre copărtași, instanța, prin încheiere, îi poate atribui provizoriu întregul bun. Dacă mai mulți copărtași cer să li se atribuie bunul, instanța va ține seama de criteriile prevăzute la art.673⁹. Prin încheiere, ea va stabili și termenul în care copărtașul căruia i s-a atribuit provizoriu bunul este obligat să depună sumele ce reprezintă cotele-părți convenite celorlalți copărtași.

Dacă copărtașul căruia i s-a atribuit provizoriu bunul depune, în termenul stabilit, sumele convenite celorlalți copărtași, instanța, prin hotărârea asupra fondului procesului, îi va atribui bunul.

În cazul în care copărtașul nu depune în termen sumele convenite celorlalți copărtași, instanța va putea atribui bunul altui copărtaș, în condițiile prezentului articol.

La cererea unuia dintre copărtași, instanța, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru motive temeinice, va putea să-i atribuie bunul direct prin hotărârea asupra fondului procesului, stabilind, totodată, sumele ce se cuvin celorlalți copărtași și termenul în care sunt obligați să le plătească.

Art.673¹¹ – În cazul în care nici unul dintre copărtași nu cere atribuirea bunului ori, deși acesta a fost atribuit provizoriu, nu s-au depus, în termenul stabilit, sumele convenite celorlalți copărtași, instanța,

prin încheiere, va dispune vânzarea bunului, stabilind, totodată, dacă vânzarea se va face de către părți prin bună învoială, ori de către executorul judecătoresc.

Dacă s-a dispus ca vânzarea bunului să se facă de părți prin bună învoială, instanța va stabili și termenul în care aceasta va fi efectuată. Termenul nu poate fi mai mare de 6 luni. La împlinirea termenului, părțile vor prezenta instanței dovada vânzării.

În cazul în care vânzarea prin bună învoială nu se realizează în termenul prevăzut de alin.2, instanța, prin încheiere, va dispune ca vânzarea să fie efectuată de executorul judecătoresc.

Încheierile prevăzute în prezentul articol pot fi atacate separat cu apel. Dacă nu au fost astfel atacate, aceste încheieri nu mai pot fi supuse apelului o dată cu hotărârea asupra fondului procesului.

Art.673¹².- După rămânerea irevocabilă a încheierii prin care s-a dispus vânzarea bunului de către executorul judecătoresc, acesta va proceda la efectuarea vânzării la licitație publică.

Executorul va fixa termenul de licitație, care nu va putea depăși 30 de zile pentru bunurile mobile și 60 de zile pentru bunurile imobile, socotite de la data primirii încheierii și va înștiința copărtașii despre data, ora și locul vânzării.

Pentru termenul de licitație a bunurilor mobile, executorul va întocmi și afișa publicația de vânzare, cu cel puțin 5 zile înainte de acel termen.

În cazul vânzării unui bun imobil, executorul va întocmi și afișa procesul-verbal de punere în vânzare cu cel puțin 30 de zile înainte de termenul de licitație.

Copărtașii pot conveni ca vânzarea bunurilor să se facă la oricare preț oferit de participanții la licitație.

Dispozițiile prezentului articol se completează în mod corespunzător cu dispozițiile capitolului II și III din Cartea V privind vânzarea la licitație a bunurilor mobile și imobile.

Art.673¹³.- La cererea uneia dintre părți, instanța poate proceda la împărțeala bunurilor pentru care nu a dispus vânzarea potrivit art.673¹¹.

Art.673¹⁴.- În toate cazurile, asupra cererii de împărțeală instanța se va pronunța prin hotărâre.

Sumele depuse de unul dintre copărtași pentru ceilalți, precum și cele rezultate din vânzare vor fi împărțite de instanță potrivit dreptului fiecărui copărtaș.

În cazul în care partajul nu se poate realiza în nici una din modalitățile prevăzute de lege, instanța va hotărî închiderea dosarului.”

204. Articolele 692-697 se abrogă.

205. La Cartea VI, după art. 720 se introduce capitolul XIV, cu următorul cuprins:

**“CAPITOLUL XIV
Dispoziții privind soluționarea litigiilor în
materie comercială**

Art. 720¹.- În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.

În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face și prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.

Data convocării pentru conciliere nu se va fixa mai devreme de 15 zile de la data primirii actelor comunicate potrivit alin. 2.

Rezultatul concilierii se va consemna într-un înscris cu arătarea pretențiilor reciproce referitoare la obiectul litigiului și a punctului de vedere al fiecărei părți.

Înscrisul despre rezultatul concilierii ori, în cazul în care pârâtul nu a dat curs convocării prevăzute la alin. 2, dovada că de la data primirii acestei convocări au trecut 30 de zile se anexează la cererea de chemare în judecată.

Art. 720².- În procesele și cererile în materie comercială, părțile sau reprezentanții lor pot fi asistați tehnic, de experți ori de alți specialiști.

La dezbateri, părțile pot participa și personal. Ele sau reprezentanții lor pot fi asistați de experți ori de alți specialiști.

Art. 720³.- Cererea de chemare în judecată va cuprinde:

a) numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului, codul fiscal, contul bancar, numărul de telefon și numărul de fax;

b) numele și calitatea celui care angajează partea și ale celui care o reprezintă în litigiu, anexându-se dovada calității;

c) obiectul și valoarea cererii, precum și calculul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare;

d) motivele de fapt și de drept, precum și probele pe care se întemeiază cererea;

e) semnătura părții sau a reprezentantului acesteia, după caz.

La cererea de chemare în judecată se vor anexa copii certificate de pe toate înscrisurile pe care reclamantul își întemeiază pretențiile și care nu au fost comunicate în condițiile prevăzute de art. 720¹ alin. 2.

Art. 720⁴ .- La primirea cererii de chemare în judecată potrivit art. 114, când este cazul, reclamantului i se va pune în vedere să depună orice act invocat în susținerea cererii care nu a fost comunicat pârâtului la convocarea pentru conciliere.

Pârâtul va fi citat cu mențiunea că este obligat să depună întâmpinare la dosarul cauzei cu cel puțin 5 zile înainte de termenul de judecată, iar în procesele urgente, cu cel puțin 3 zile. Întâmpinarea va avea cuprinsul prevăzut de art. 115, menționându-se și datele arătate de art. 720³ alin. 1 lit. a și b.

Judecătorii vor verifica efectuarea procedurilor de citare și comunicare dispuse pentru fiecare termen și, când este cazul, vor lua măsuri de refacere a acestor proceduri, precum și pentru folosirea altor mijloace ce pot asigura înștiințarea părților pentru înfățișarea la termen.

Încheierea privind luarea măsurilor prevăzute de art. 114¹ alin. final, în cazul proceselor și cererilor în materie comercială, poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă a fost dată cu citarea părților și de la comunicare, dacă a fost dată fără citarea lor.

Art. 720⁵ .- Dacă pârâtul are pretenții împotriva reclamantului derivând din același raport juridic, el poate face cerere reconvențională. În cazul litigiilor prevăzute de art. 720¹ nu este necesară o altă încercare de conciliere.

Cererea reconvențională trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată și va fi introdusă în cadrul termenului prevăzut pentru depunerea întâmpinării.

În cazul în care pârâtul a introdus cerere reconvențională, reclamantul va depune întâmpinare până la prima zi de înfățișare. La cererea părții interesate, instanța, ținând seama de complexitatea cauzei, poate fixa un termen scurt pentru completarea întâmpinării, precum și pentru studierea acesteia de către pârât.

Art. 720⁶ .– Procesele și cererile în materie comercială se judecă cu precădere. Instanța este datoră să asigure, potrivit legii, realizarea drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților, precum și desfășurarea cu celeritate a procesului.

Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata, chiar și asupra fondului, poate continua în ședință publică sau în camera de consiliu, în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștința părților. La aceste termene, instanța poate stabili, pentru parte sau pentru cel care o reprezintă, îndatoriri în ce privește prezentarea dovezilor cu înscrisuri, relații scrise, răspunsul scris la interogatoriul comunicat potrivit art. 222, asistarea și concursul la efectuarea în termen a expertizelor, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei.

Pentru motive temeinice, alte termene se vor acorda numai în cazul în care judecata nu poate continua potrivit alin. 2.

În cazurile în care nerespectarea îndatoririlor stabilite potrivit alin.2 ori a celor de reprezentare a părții este imputabilă reprezentantului părții, acesta poate fi sancționat de către instanță cu o amendă de la 200.000 la 1.000.000 lei. Încheierea prin care s-a aplicat amenda este executorie și nu este supusă apelului. Motivat, la cerere, prin încheiere instanța poate reveni total sau parțial asupra sancțiunii.

Art. 720⁷ .– În cursul judecării asupra fondului procesului, instanța va stăruii pentru soluționarea lui, în tot sau în parte, prin înțelegerea părților. Înțelegerea se constată prin hotărâre irevocabilă și executorie.

Art. 720⁸ . – Hotărârile date în primă instanță privind procesele și cererile în materie comercială sunt executorii și sunt supuse numai recursului.

Art. 720⁹ .– Pentru hotărârea judecătorească dată în materie comercială care se aduce la îndeplinire prin executare silită, hotărârea redactată potrivit art. 261 alin.1și 2, purtând mențiunea că este irevocabilă, constituie titlu executoriu, fără efectuarea altor formalități.

Art. 720¹⁰ .– Litigiile privind desfășurarea activității în scopul privatizării prin înstrăinare de bunuri ori alte valori din patrimoniul societăților comerciale sau al altor persoane juridice cu capital de stat,

precum și litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul acestei activități se soluționează de către instanțele care au competența de judecată a proceselor și cererilor în materie comercială, potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile în această materie.”

Art. II. Limitele următoarelor amenzi prevăzute în Codul de procedură civilă se stabilesc astfel:

- la art. 35, de la 300.000 la 1.000.000 lei;
- la art. 95 alin. 4, de la 500.000 la 1.000.000 lei;
- la art. 99 alin. 1, de la 200.000 la 500.000 lei;
- la art.185, de la 300.000 la 1.000.000 lei;
- la art. 188 alin. 1, de la 200.000 la 500.000 lei;
- la art. 194, de la 300.000 la 1.000.000 lei;
- la art. 205 alin. 3, de la 500.000 la 1.000.000 lei;
- la art.209 alin. 2, de la 200.000 la 500.000.

Amenzile prevăzute în Codul de procedură civilă vor putea fi actualizate prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

Art. III. Următorii termeni din Codul de procedură civilă se înlocuiesc astfel:

- “ajutor de primar” cu “viceprimar”;
- “carte poștală” cu “scrisoare”;
- “casă de depuneri” cu “unitate bancară”;
- “datornic” cu “debitor”;
- “despărțenie” cu “divorț”;
- “execuțiune” cu “executare”;
- “interogatorul” cu “interogatoriul”;
- “mișcător” cu “mobil”;
- “mort” cu “defunct”;
- “nemișcător” cu “imobil”;
- “nevârstnic” cu “minor”;
- “notarul comunei” cu “secretarul” unității administrativ teritoriale;
- “pecete” cu “sigiliu”;
- “pensie alimentară” cu “pensie de întreținere”;
- “vârstnic” cu “major”.

Art. IV. Cauzele aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să fie judecate de instanțele legal investite. Celelalte dispoziții din prezenta lege sunt de imediată aplicare.

Ori de câte ori legile fac trimiteri la dispoziții abrogate sau modificate în temeiul prezentei legi, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din cuprinsul legii de față.

Art. V. Prescripțiile care au început să curgă înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru a căror împlinire ar trebui să treacă mai mult de 3 ani, se vor împlini după trecerea unui termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. VI. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- art.1126, 1127 și art.1824 – 1836 din Codul civil;
- Legea LX din anul 1881 privitoare la executarea silită imobiliară, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 603/1943 pentru simplificarea procedurii împărțelilor judiciare;
- orice alte dispoziții contrare.

Art. VII. Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Art. VIII. Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, inclusiv cele din prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ministerul Justiției este singurul autorizat să editeze și să publice, în volum, după textul publicat în Monitorul Oficial al României, ediția oficială a Codului de procedură civilă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 15 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Andrei Ioan Chiliman